De Europæiske Fællesskabers

Tidende

ISSN 0378-6994

L 22

44. årgang

24. januar 2001

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EF) nr. 125/2001 af 23. januar 2001 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 126/2001 af 23. januar 2001 om ændring af forordning (EØF) nr. 2312/92 og (EØF) nr. 1148/93 om gennemførelsesbestemmelser for den særlige ordning for forsyning af de oversøiske franske departementer med levende avlskvæg og avlsheste** 3

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 127/2001 af 23. januar 2001 om ændring af forordning (EF) nr. 28/97 og om fastsættelse af den foreløbige forsyningsopgørelse for visse vegetabilske olier (undtagen olivenolie) til forarbejdningsindustrien for de franske oversøiske departementer** 7

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 128/2001 af 23. januar 2001 om ændring af forordning (EØF) nr. 2826/92 om gennemførelsesbestemmelser for den særlige ordning for forsyning af de oversøiske franske departementer med æg, fjerkrækød og kaniner** 9

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 129/2001 af 23. januar 2001 om ændring af forordning (EØF) nr. 2989/92 om gennemførelsesbestemmelser for den særlige ordning for forsyning af de oversøiske franske departementer med svinekødprodukter** 11

Kommissionens forordning (EF) nr. 130/2001 af 23. januar 2001 om, i hvilket omfang de ansøgninger om importlicenser, som er indgivet i januar 2001 vedrørende visse mejeriprodukter inden for de toldkontingenter, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 1374/98, kan imødekommes 13

Kommissionens forordning (EF) nr. 131/2001 af 23. januar 2001 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger indgivet i januar 2001 om importlicenser for kød i forbindelse med de toldkontingenter for oksekød, der i forordning (EF) nr. 1279/98 er fastsat for Republikken Polen, Republikken Ungarn, Den Tjekkiske Republik, Den Slovakiske Republik, Republikken Bulgarien og Rumænien 15

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

* **Rådets direktiv 2001/41/EF af 19. januar 2001 om ændring, for så vidt angår anvendelsesperioden for minimumsniveauet for normalsatsen, af sjette direktiv 77/388/EØF om det fælles merværdiafgiftssystem** 17

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

2001/63/EF:

* **Rådets afgørelse af 19. januar 2001 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik for 2001** 18

2001/64/EF:

* **Rådets henstilling af 19. januar 2001 om gennemførelsen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitik** 27

Kommissionen

2001/65/EF:

* **Kommissionens beslutning af 23. januar 2001 om ændring af beslutning 96/333/EF om udstedelse af sundhedscertifikat for levende toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle fra tredjelande, som endnu ikke er omfattet af en særlig beslutning** (1) *(meddelt under nummer K(2001) 127)* 38

2001/66/EF:

* **Kommissionens beslutning af 23. januar 2001 om ændring af beslutning 97/296/EF om listen over tredjelande, hvorfra det er tilladt at indføre fiskerivarer til konsum** (1) *(meddelt under nummer K(2001) 128)* 39

2001/67/EF:

* **Kommissionens beslutning af 23. januar 2001 om ændring af beslutning 95/328/EF om sundhedscertifikatet for fiskerivarer fra tredjelande, der endnu ikke er omfattet af en særlig beslutning** (1) *(meddelt under nummer K(2001) 130)* 41

DA

(1) EØS-relevant tekst

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 125/2001
af 23. januar 2001
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 [2], særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

(2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. januar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. januar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

[1] EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.
[2] EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 23. januar 2001 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode [1]	Fast importværdi
0702 00 00	052	74,5
	204	38,6
	624	64,6
	999	59,2
0707 00 05	052	116,8
	624	193,9
	628	150,8
	999	153,8
0709 90 70	052	119,7
	204	88,9
	999	104,3
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	39,2
	204	51,3
	212	49,8
	624	36,8
	999	44,3
0805 20 10	204	102,5
	624	53,8
	999	78,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	72,4
	204	91,3
	624	81,1
	999	81,6
0805 30 10	052	61,9
	600	66,6
	999	64,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	86,7
	400	88,7
	404	83,7
	720	109,2
	728	73,7
	999	88,4
0808 20 50	052	189,0
	388	138,4
	400	88,4
	720	106,1
	999	130,5

[1] Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2032/2000 (EFT L 243 af 28.9.2000, s. 14). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 126/2001

af 23. januar 2001

om ændring af forordning (EØF) nr. 2312/92 og (EØF) nr. 1148/93 om gennemførelsesbestemmelser for den særlige ordning for forsyning af de oversøiske franske departementer med levende avlskvæg og avlsheste

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91 af 16. december 1991 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de oversøiske franske departementer [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2826/2000 [2], særlig artikel 4, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I medfør af artikel 4 i forordning (EØF) nr. 3763/91 er det nødvendigt at fastlægge antallet af styk racerent avlskvæg og racerene avlsheste med oprindelse i Fællesskabet, for hvilke der ydes støtte for at fremme udviklingen af de pågældende erhvervsgrene i de oversøiske departementer (OD).

(2) Antallet i forsyningsopgørelsen og støttebeløbene for disse produkter blev fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2312/92 [3] og (EØF) nr. 1148/93 [4], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2590/1999 [5].

(3) Efter Frankrigs fremlæggelse af oplysninger om de franske oversøiske departementers behov bør der etableres en ny forsyningsopgørelse, og derfor bør bilagene til forordning (EØF) nr. 2312/92 og (EØF) nr. 1148/93 erstattes af bilagene til nærværende forordning.

(4) En gennemgang af udgifterne vedrørende forsyningen med racerent avlskvæg og racerene avlsheste viser, at der ikke har været nogen væsentlig ændring. Derfor bør støttebeløbene for 2000 fastholdes.

(5) Bilagene til forordning (EØF) nr. 2312/92 og (EØF) nr. 1148/93 bør derfor ændres.

(6) Nærværende forordning træder i kraft efter udløbet af fristen for indgivelse af licensansøgninger i januar 2001. For at sikre en kontinuerlig forsyning af de franske oversøiske departementer bør der afviges fra artikel 9, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 2312/92 samt fra artikel 4, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 1148/93 ved at gøre det muligt blot for nævnte måned at indgive licensansøgninger i indtil fem arbejdsdage efter ikrafttrædelsen af nærværende forordning og ved at fastsætte fristen for udstedelse af licenserne til indtil ti arbejdsdage efter ikrafttrædelsen af nærværende forordning.

(7) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Bilag III til forordning (EØF) nr. 2312/92 affattes som angivet i bilag I til nærværende forordning.

2. Uanset artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2312/92 indgives licensansøgningerne i januar 2001 til den kompetente myndighed senest fem arbejdsdage efter ikrafttrædelsen af nærværende forordning.

Uanset artikel 9, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2312/92 udstedes licenserne i januar 2001 senest ti arbejdsdage efter ikrafttrædelsen af nærværende forordning.

Artikel 2

1. Bilaget til forordning (EØF) nr. 1148/93 affattes som angivet i bilag II til nærværende forordning.

2. Uanset artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1148/93 indgives licensansøgningerne i januar 2001 til den kompetente myndighed senest fem arbejdsdage efter ikrafttrædelsen af nærværende forordning.

Uanset artikel 4, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1148/93 udstedes licenserne i januar 2001 senest ti arbejdsdage efter ikrafttrædelsen af nærværende forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

[1] EFT L 356 af 24.12.1991, s. 1.
[2] EFT L 328 af 23.12.2000, s. 2.
[3] EFT L 222 af 7.8.1992, s. 32.
[4] EFT L 116 af 12.5.1993, s. 15.
[5] EFT L 315 af 9.12.1999, s. 7.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. januar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

»BILAG III

DEL 1

Levering til Réunion af racerent avlskvæg med oprindelse i Fællesskabet for 2001

(EUR/dyr)

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr, der skal leveres	Støtte
0102 10 00	Racerent avlskvæg [1]	429	930

DEL 2

Levering til Guyana af racerent avlskvæg med oprindelse i Fællesskabet for 2001

(EUR/dyr)

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr, der skal leveres	Støtte
0102 10 00	Racerent avlskvæg [1]	153	930

DEL 3

Levering til Martinique af racerent avlskvæg med oprindelse i Fællesskabet for 2001

(EUR/dyr)

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr, der skal leveres	Støtte
0102 10 00	Racerent avlskvæg [1]	9	930

DEL 4

Levering til Guadeloupe af racerent avlskvæg med oprindelse i Fællesskabet for 2001

(EUR/dyr)

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr, der skal leveres	Støtte
0102 10 00	Racerent avlskvæg [1]	9	930

[1] Henførsel under denne underposition sker på betingelser fastsat i henhold til relevante fællesskabsbestemmelser.«

BILAG II

»BILAG

DEL 1

Levering til Guyana af racerene avlsheste med oprindelse i Fællesskabet for 2001

(EUR/dyr)

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr, der skal leveres	Støtte
0101 11 00	Racerene avlsheste [1]	7	930

DEL 2

Levering til Martinique af racerene avlsheste med oprindelse i Fællesskabet for 2001

(EUR/dyr)

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr, der skal leveres	Støtte
0101 11 00	Racerene avlsheste [1]	3	930

DEL 3

Levering til Guadeloupe af racerene avlsheste med oprindelse i Fællesskabet for 2001

(EUR/dyr)

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr, der skal leveres	Støtte
0101 11 00	Racerene avlsheste [1]	0	930

DEL 4

Levering til Réunion af racerene avlsheste med oprindelse i Fællesskabet for 2001

(EUR/dyr)

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr, der skal leveres	Støtte
0101 11 00	Racerene avlsheste [1]	5	930

[1] Henførsel under denne underposition sker på de betingelser, der er fastsat i Rådets direktiv 90/427/EØF af 26. juni 1990 om zootekniske og genealogiske betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med enhovede dyr (EFT L 224 af 18.8.1990, s. 55).«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 127/2001

af 23. januar 2001

om ændring af forordning (EF) nr. 28/97 og om fastsættelse af den foreløbige forsyningsopgørelse for visse vegetabilske olier (undtagen olivenolie) til forarbejdningsindustrien for de franske oversøiske departementer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91 af 16. december 1991 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de oversøiske franske departementer [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1257/1999 [2], særlig artikel 2, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I Kommissionens forordning (EF) nr. 28/97 af 9. januar 1997 om gennemførelsesbestemmelser for særlige foranstaltninger for forsyning af de franske oversøiske departementer med visse vegetabilske olier til forarbejdningsindustrien [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2359/2000 [4], fastsættes den foreløbige forsyningsopgørelse for disse produkter for 1999.

(2) Ifølge artikel 2 i forordning (EØF) nr. 3763/91 skal der hvert år udarbejdes forsyningsopgørelser for de landbrugsprodukter, der er af afgørende betydning for konsum og forarbejdning. Der bør derfor fastsættes en forsyningsopgørelse for vegetabilsk olie bestemt til forarbejdning i de franske oversøiske departementer for 2001; følgelig bør bilaget til forordning (EF) nr. 28/97 ændres.

(3) Denne forordning træder i kraft efter udløbet af fristen for indgivelse af licensansøgninger i januar 2001. For at undgå en afbrydelse af OD's forsyning bør artikel 4, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 28/97 fraviges, så det for denne ene måned tillades, at licensansøgningerne indgives indtil fem arbejdsdage efter denne forordnings ikrafttræden, og at fristen for udstedelse af licenserne fastsættes til indtil ti arbejdsdage efter denne forordnings ikrafttræden.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EF) nr. 28/97 erstattes af bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Uanset artikel 4, stk. 1, indgives ansøgningerne om licenser i januar 2001 til den kompetente myndighed indtil fem arbejdsdage efter denne forordnings ikrafttræden.

Uanset artikel 4, stk. 2, udstedes licenserne i januar 2001 indtil ti arbejdsdage efter denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. januar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 356 af 24.12.1991, s. 1.
[2] EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.
[3] EFT L 6 af 10.1.1997, s. 15.
[4] EFT L 272 af 25.10.2000, s. 17.

BILAG

»BILAG

Foreløbig forsyningsopgørelse for de franske oversøiske departementer for vegetabilske olier (undtagen olivenolie) til forarbejdningsindustrien henhørende under KN-kode 1507 til 1516 (undtagen 1509 og 1510) for 2001

Departement	Mængde (tons)
Guyana	311
Martinique	1 549
Réunion	8 908
Guadeloupe	232
I alt	11 000«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 128/2001

af 23. januar 2001

om ændring af forordning (EØF) nr. 2826/92 om gennemførelsesbestemmelser for den særlige ordning for forsyning af de oversøiske franske departementer med æg, fjerkrækød og kaniner

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91 af 16. december 1991 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de oversøiske franske departementer [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1257/1999 [2], særlig artikel 4, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2826/92 [3], ændret ved forordning (EF) nr. 897/97 [4], blev støttebeløbene og mængder for forsyning af de oversøiske franske departementer med rugeæg, formeringskyllinger og avlskaniner med oprindelse i resten af Fællesskabet fastsat. Støtten skal fastsættes under hensyntagen til omkostningerne ved forsyning fra verdensmarkedet, de oversøiske franske departementers geografiske beliggenhed og det prisgrundlag, der anvendes ved eksport til tredjelande af de pågældende produkter.

(2) Anvendelsen af disse regler og kriterier på den nuværende markedssituation for æg, fjerkrækød og kaniner gør det nødvendigt at ændre støttebeløbene.

(3) Det bør på den anden side fastsættes, at mængder for forsyning med racerene avlskaniner anvendes på samtlige dyr af denne kategori.

(4) Denne forordning træder i kraft efter udløbet af fristen for indgivelse af licensansøgninger i januar 2001. For at undgå en afbrydelse af OD's forsyning bør artikel 4, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 2826/92 fraviges, så det for denne ene måned tillades, at licensansøgningerne indgives indtil fem arbejdsdage efter denne forordnings ikrafttræden, og at fristen for udstedelse af licenserne fastsættes til indtil ti arbejdsdage efter denne forordnings ikrafttræden.

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Æg og Fjerkrækød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EØF) nr. 2826/92 affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Uanset artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2826/92 indgives ansøgningerne om licenser i januar 2001 til den kompetente myndighed indtil fem arbejdsdage efter denne forordnings ikrafttræden.

Uanset artikel 4, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2826/92 udstedes licenserne i januar 2001 indtil ti arbejdsdage efter denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. januar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 356 af 24.12.1991, s. 1.
[2] EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.
[3] EFT L 285 af 30.9.1992, s. 10.
[4] EFT L 128 af 21.5.1997, s. 10.

BILAG

»BILAG

Levering til de oversøiske franske departementer af formeringsmateriale med oprindelse i Fællesskabet pr. kalenderår

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal	Støtte
			EUR/ 100 stk.
ex 0105 11	Formerings- og avlskyllinger (1)	80 000	30
ex 0407 00 19	Rugeæg til produktion af formerings- eller avlskyllinger (1)	5 000	24
			EUR/pr. stk.
ex 0106 00 10	Racerene avlskaniner (bedsteforældre)	500	60

(1) I overensstemmelse med definitionen i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 2782/75 (EFT L 282 af 1.11.1975, s. 100).«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 129/2001

af 23. januar 2001

om ændring af forordning (EØF) nr. 2989/92 om gennemførelsesbestemmelser for den særlige ordning for forsyning af de oversøiske franske departementer med svinekødprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91 af 16. december 1991 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de oversøiske franske departementer (OD) [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2826/2000 [2], særlig artikel 4, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den i artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3763/91 nævnte støtte til levering til de oversøiske franske departementer af racerene avlssvin med oprindelse i Fællesskabet samt antallet af dyr, for hvilke denne støtte ydes, er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2989/92 [3].

(2) Erfaringerne fra de tidligere år viser, at det antal dyr, der er fastsat i bilaget til forordning (EØF) nr. 2989/92, overstiger de oversøiske franske departementers faktiske behov for racerene avlssvin. Det vil derfor være hensigtsmæssigt at reducere antallet af støtteberettigede dyr og fastsætte en forsyningsopgørelse, som svarer til virkeligheden.

(3) Denne forordning træder i kraft efter udløbet af fristen for indgivelse af licensansøgninger i januar 2001. For at undgå en afbrydelse af OD's forsyning bør artikel 4, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 2989/92 fraviges, så det for denne ene måned tillades, at licensansøgningerne indgives indtil fem arbejdsdage efter denne forordnings ikrafttræden, og at fristen for udstedelse af licenserne fastsættes til indtil ti arbejdsdage efter denne forordnings ikrafttræden.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Svinekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EØF) nr. 2989/92 erstattes af teksten i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Uanset artikel 4, stk. 1, indgives ansøgningerne om licenser i januar 2001 til den kompetente myndighed indtil fem arbejdsdage efter denne forordnings ikrafttræden.

Uanset artikel 4, stk. 2, udstedes licenserne i januar 2001 indtil ti arbejdsdage efter denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. januar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

[1] EFT L 356 af 24.12.1991, s. 1.
[2] EFT L 328 af 23.12.2000, s. 2.
[3] EFT L 300 af 16.10.1992, s. 12.

BILAG

»*BILAG*

Levering til de oversøiske franske departementer af racerene avlssvin med oprindelse i Fællesskabet, pr. kalenderår

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr, der skal leveres	Støtte (EUR/dyr)
0103 10 00	Racerene avlssvin [1]:		
	— handyr	10	440
	— hundyr	80	380

[1] Henførsel under denne underposition sker på de betingelser, der er fastsat i de relevante fællesskabsbestemmelser.«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 130/2001

af 23. januar 2001

om, i hvilket omfang de ansøgninger om importlicenser, som er indgivet i januar 2001 vedrørende visse mejeriprodukter inden for de toldkontingenter, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 1374/98, kan imødekommes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter [1], senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1670/2000 [2],

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1374/98 af 29. juni 1998 om gennemførelsesbestemmelser for importordningen og om åbning af toldkontingenter for mælk og mejeriprodukter [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1998/2000 [4], særlig artikel 14, stk. 4, og

ud fra følgende betragtning:

Ansøgningerne for de produkter, der er nævnt i bilag II til forordning (EF) nr. 1374/98, vedrører større mængder end de disponible mængder. Der bør derfor fastsættes koefficienter for tildeling af de mængder, der er ansøgt om —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Mængderne af de importlicenser, der i perioden 1. januar til 30. juni 2001 ansøges om efter forordning (EF) nr. 1374/98 for produkter henhørende under de løbenumre i bilag II til forordning (EF) nr. 1374/98, der er anført i bilag I til denne forordning, påvirkes af de anførte tildelingskoefficienter.

2. Mængderne af de importlicenser, der i perioden 1. januar til 30. juni 2001 ansøges om efter forordning (EF) nr. 1374/98 for produkter henhørende under de løbenumre i bilag III B til forordning (EF) nr. 1374/98, der er anført i bilag II, påvirkes af de anførte tildelingskoefficienter.

3. Mængderne af de importlicenser, der i perioden 1. januar til 30. juni 2001 ansøges om efter forordning (EF) nr. 1374/98 for produkter henhørende under de løbenumre i bilag III C til forordning (EF) nr. 1374/98, der er anført i bilag III, påvirkes af de anførte tildelingskoefficienter.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. januar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. januar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

[1] EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.
[2] EFT L 193 af 29.7.2000, s. 10.
[3] EFT L 185 af 30.6.1998, s. 21.
[4] EFT L 238 af 22.9.2000, s. 28.

BILAG I

Løbenummer i bilag II til forordning (EF) nr. 1374/98	Taric-løbenummer	Periode: januar-juni 2001 Tildelingskoefficient
33	09.4590	0,0087
34	09.4599	0,0012
36	09.4591	0,1684
37	09.4592	0,2909
38	09.4593	1,0000
39	09.4594	0,0061
41	09.4595	0,0039
44	09.4596	0,0016

BILAG II

Løbenummer i bilag III B til forordning (EF) nr. 1374/98	Taric-løbenummer	Periode: januar-juni 2001 Tildelingskoefficient
13	09.4101	1,0000

BILAG III

Løbenummer i bilag III C til forordning (EF) nr. 1374/98	Taric-løbenummer	Periode: januar-juni 2001 Tildelingskoefficient
15	09.4151	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 131/2001

af 23. januar 2001

om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger indgivet i januar 2001 om importlicenser for kød i forbindelse med de toldkontingenter for oksekød, der i forordning (EF) nr. 1279/98 er fastsat for Republikken Polen, Republikken Ungarn, Den Tjekkiske Republik, Den Slovakiske Republik, Republikken Bulgarien og Rumænien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR — UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1279/98 af 19. juni 1998 om gennemførelsesbestemmelser for de toldkontingenter for oksekød, som ved Rådets forordning (EF) nr. 3066/98 er fastsat for Republikken Polen, Republikken Ungarn, Den Tjekkiske Republik, Den Slovakiske Republik, Republikken Bulgarien og Rumænien [1], ændret ved forordning (EF) nr. 2857/2000 [2], særlig artikel 4, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I artikel 1 og 2 i forordning (EF) nr. 1279/98 er det fastsat, hvor store mængder oksekødsprodukter med oprindelse i Polen, Ungarn, Tjekkiet, Slovakiet, Bulgarien og Rumænien, der kan indføres på særlige betingelser for perioden fra 1. januar til 31. marts 2001. Der er ansøgt om importlicenser for større mængder oksekødsprodukter med oprindelse i Ungarn, Tjekkiet, og Rumænien, end at alle ansøgninger kan imødekommes fuldt ud. Ansøgningerne om oksekødsprodukter med oprindelse i Polen skal nedsættes proportionalt efter artikel 4, stk. 4, i nævnte forordning.

(2) Hvis der i kontingentperioden ansøges om importlicenser for første, anden eller tredje periode, som fastsat i foregående betragtning for mindre mængder end de disponible mængder, lægges de overskydende mængder til de disponible mængder for den følgende periode, jf. artikel 2 i forordning (EF) nr. 1279/98. I betragtning af de resterende mængder fra den tredje periode bør det fastlægges, hvor store mængder der er til rådighed for de seks berørte lande for den fjerde periode, dvs. perioden 1. april til 30. juni 2001 —

Artikel 1

1. Hver importlicensansøgning, der er indgivet for perioden fra 1. januar til 31. marts 2001 i forbindelse med de kontingenter, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 1279/98, imødekommes i følgende omfang:

a) 100 % af de ønskede mængder produkter henhørende under KN-kode 0201 og 0202 med oprindelse i Ungarn og Tjekkiet

b) 100 % af de ønskede mængder produkter henhørende under KN-kode 0201, 0202, 1602 50 31, 1602 50 39 og 1602 50 80 med oprindelse i Rumænien

c) 8,5222 % af de ønskede mængder produkter henhørende under KN-kode 0201, 0202 og 1602 50 med oprindelse i Polen.

2. De mængder, der er disponible for den i artikel 2 i forordning (EF) nr. 1279/98 omhandlede periode fra 1. april til 30. juni 2001, udgør:

a) oksekød henhørende under KN-kode 0201 og 0202:

— 5 950 t kød med oprindelse i Ungarn

— 3 240 t kød med oprindelse i Tjekkiet

— 3 500 t kød med oprindelse i Slovakiet

— 250 t kød med oprindelse i Bulgarien

b) 5 000 t oksekød henhørende under KN-kode 0201 og 0202 med oprindelse i Polen eller 2 336,448 t forarbejdede produkter under KN-kode 1602 50 med oprindelse i Polen

c) 2 393,446 t oksekødsprodukter henhørende under KN-kode 0201, 0202, 1602 50 31, 1602 50 39 og 1602 50 80 med oprindelse i Rumænien.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. januar 2001.

[1] EFT L 176 af 20.6.1998, s. 12.
[2] EFT L 332 af 28.12.2000, s. 55.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. januar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

RÅDETS DIREKTIV 2001/41/EF

af 19. januar 2001

om ændring, for så vidt angår anvendelsesperioden for minimumsniveauet for normalsatsen, af sjette direktiv 77/388/EØF om det fælles merværdiafgiftssystem

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved artikel 12, stk. 3, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ([3]), i det følgende benævnt »sjette momsdirektiv«, er det fastsat, at Rådet træffer afgørelse om størrelsen af den normalsats, der skal anvendes efter den 31. december 2000.

(2) Selv om den normalsats for merværdiafgiften, der for øjeblikket er gældende i medlemsstaterne, sammen med bestemmelserne i overgangsordningen sikrer, at ordningen fungerer acceptabelt, bør det dog i det mindste i den periode, hvor der iværksættes en ny strategi med henblik på forenkling og modernisering af gældende fællesskabslovgivning vedrørende moms, således som den fremgår af Kommissionens meddelelse af 7. juni 2000, undgås, at en voksende forskel mellem de normalsatser for momsen, der anvendes af medlemsstaterne, fører til strukturel uligevægt inden for Fællesskabet og til konkurrencefordrejninger i visse erhvervssektorer.

(3) Det nuværende minimumsniveau på 15 % for normalsatsen bør opretholdes for endnu en periode, som er lang nok til, at strategien med henblik på forenkling og modernisering kan iværksættes —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I artikel 12, stk. 3, litra a), i sjette momsdirektiv 77/388/EØF affattes første og andet afsnit således:

»3. a) Merværdiafgiftens normalsats fastsættes af hver enkelt medlemsstat som en procentsats af beskatningsgrundlaget og skal være ens for levering af goder og for levering af tjenesteydelser. Fra 1. januar 2001 til den 31. december 2005 må denne procentsats ikke være mindre end 15 %.

Rådet træffer med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgørelse om størrelsen af den normalsats, der skal anvendes efter den 31. december 2005.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. januar 2001. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Det anvendes fra den 1. januar 2001.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. januar 2001.

På Rådets vegne

B. RINGHOLM

Formand

([1]) Udtalelse af 14.12.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
([2]) Udtalelse af 29.11.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
([3]) EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 2000/65/EF (EFT L 269 af 21.10.2000, s. 44).

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE
af 19. januar 2001
om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik for 2001

(2001/63/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 128, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([4]),

under henvisning til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Luxembourg-processen, der er baseret på gennemførelsen af den koordinerede europæiske beskæftigelsesstrategi, blev iværksat på Det Europæiske Råds ekstraordinære møde om beskæftigelse den 20. og 21. november 1997. Ved Rådets resolution af 15. december 1997 om retningslinjerne for beskæftigelsen i 1998 ([5]) blev der iværksat en meget synlig proces, der er præget af et stærkt politisk engagement og bred enighed blandt alle berørte parter.

(2) Rådets afgørelse af 13. marts 2000 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik for år 2000 ([6]) har gjort det muligt at konsolidere Luxembourg-processen ved at sikre, at der er overensstemmelse med ovennævnte retningslinjer.

(3) På Det Europæiske Råds møde i Lissabon den 23. og 24. marts 2000 blev der fastlagt en ny strategisk målsætning for Den Europæiske Union, nemlig at blive verdens mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi, der har kapacitet til at sikre en bæredygtig økonomisk vækst med flere og bedre job og større social samhørighed. Virkeliggørelsen af dette mål vil sætte Den Europæiske Union i stand til igen at skabe betingelser for fuld beskæftigelse.

(4) Beskæftigelsesudvalgets udtalelse er udarbejdet sammen med Udvalget for Økonomisk Politik.

(5) Der bør sikres overensstemmelse og synergi mellem retningslinjerne for beskæftigelsen og de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik.

(6) I forbindelse med gennemførelsen af retningslinjerne for beskæftigelsen bør medlemsstaterne sigte mod en høj grad af overensstemmelse med to andre prioriterede områder, der blev fremhævet på topmødet i Lissabon, nemlig modernisering af den sociale beskyttelse og fremme af social integration, samtidig med at det sikres, at det kan betale sig at arbejde, og at socialsikringsordningerne på lang sigt er bæredygtige.

(7) Det Europæiske Råd i Lissabon fremhævede, at der er behov for at tilpasse de europæiske uddannelsessystemer til såvel kravene i det videnbaserede samfund som behovet for bedre beskæftigelse på et højere niveau, og opfordrede medlemsstaterne, Rådet og Kommissionen til at sigte mod en betydelig årlig stigning af investeringerne pr. person i menneskelige ressourcer.

(8) Det Europæiske Råd i Santa Maria da Feira den 19. og 20. juni 2000 opfordrede arbejdsmarkedets parter til at spille en mere fremtrædende rolle ved fastlæggelsen, gennemførelsen og evalueringen af de retningslinjer for beskæftigelsen, som afhænger af dem, idet de navnlig fokuserer på at modernisere arbejdets tilrettelæggelse, livslang uddannelse og en højere beskæftigelsesfrekvens, navnlig for kvinder.

([1]) Forslag af 14.11.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
([2]) Udtalelse af 24.11.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
([3]) EFT C 14 af 16.1.2001, s. 75.
([4]) Udtalelse af 13.10.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
([5]) EFT C 30 af 28.1.1998, s. 1.
([6]) EFT L 72 af 21.3.2000, s. 15.

(9) I den fælles beskæftigelsesrapport for 2000, der er udarbejdet af Rådet og Kommissionen, beskrives beskæftigelssituationen i Fællesskabet, og der ses nærmere på medlemsstaternes indsats i forbindelse med gennemførelsen af deres beskæftigelsespolitik i overensstemmelse med retningslinjerne for beskæftigelsen for 2000 og Rådets henstilling 2000/164/EF af 14. februar 2000 om gennemførelsen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitik ([1]).

(10) Rådet vedtog den 19. januar 2001 endnu en henstilling om gennemførelsen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitik ([2]).

(11) Den midtvejsrevision af Luxembourg-processen, der blev foretaget i 2000 på anmodning af Det Europæiske Råd i Lissabon, bør tages i betragtning i forbindelse med revisionen af retningslinjerne for beskæftigelsen for 2001, uden at den grundlæggende struktur med fire søjler forandres, og i forbindelse med forbedringen af Luxembourg-processens effektivitet.

(12) Medlemsstaterne bør styrke deres indsats for at medtage og synliggøre kønsaspektet på tværs af alle søjler.

(13) Retningslinjerne kan gennemføres forskelligt afhængigt af deres art, modtagerne og de forskellige forhold i medlemsstaterne. De bør respektere nærhedsprincippet og medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til beskæftigelsen.

(14) Ved gennemførelsen af retningslinjerne for beskæftigelsen bør medlemsstaterne kunne tage regionale forhold i betragtning, samtidig med at de fuldt ud opfylder kravene til de nationale mål og princippet om ligebehandling.

(15) Forudsætningen for en effektiv Luxembourg-proces er, at gennemførelsen af retningslinjerne for beskæftigelse også afspejler sig bl.a. i de finansielle bestemmelser. Med henblik herpå bør de nationale rapporter i givet fald indeholde budgetoplysninger, så der kan foretages en effektiv vurdering af de enkelte medlemsstaters fremskridt med gennemførelsen af retningslinjerne under hensyn til deres virkning og omkostningseffektivitet.

(16) Rådets direktiv 1999/85/EF ([3]), som giver mulighed for på forsøgsbasis at anvende en lavere momssats på arbejdsintensive ydelser, bør følges op for navnlig at undersøge virkningerne af nationale initiativer for jobpotentialet.

(17) Der bør i den nye programmeringsperiode fokuseres på strukturfondenes og navnlig på Den Europæiske Socialfonds og fællesskabsinitiativet Equal's bidrag til den europæiske beskæftigelsesstrategi, samt på Den Europæiske Investeringsbanks rolle.

(18) Der bør tilskyndes til partnerskab på alle niveauer, herunder med arbejdsmarkedets parter, de regionale og lokale myndigheder og repræsentanter for civilsamfundet, så de inden for deres respektive ansvarsområder kan bidrage til at fremme et højt beskæftigelsesniveau.

(19) Det er nødvendigt yderligere at konsolidere og udvikle sammenlignelige indikatorer, så det bliver muligt at evaluere gennemførelsen og virkningerne af retningslinjerne i bilaget og at præcisere målene heri samt at gøre det lettere at identificere og udveksle gode erfaringer.

(20) En bæredygtig udvikling og medtagelse af miljøspørgsmål i andre fællesskabspolitikker er traktatens mål. Medlemsstaterne opfordres til at sikre dette i forbindelse med deres nationale beskæftigelsesstrategier ved at fremme jobskabelse på miljøområdet —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik for 2001, der findes i bilaget, vedtages. Medlemsstaterne skal tage hensyn til dem i forbindelse med deres beskæftigelsespolitikker.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. januar 2001.

På Rådets vegne

B. RINGHOLM

Formand

([1]) EFT L 52 af 25.2.2000, s. 32.
([2]) Se side 27 i denne Tidende.
([3]) EFT L 277 af 28.10.1999, s. 34.

BILAG

RETNINGSLINJER FOR BESKÆFTIGELSEN FOR 2001

Generelle målsætninger — skabe betingelser for fuld beskæftigelse i et videnbaseret samfund

Den omhyggelige opbygning de seneste ti år af makroøkonomiske rammer for stabilitet og vækst har sammen med en vedvarende indsats for at reformere arbejds- og kapitalmarkedet og markedet for varer og tjenesteydelser samt gode udsigter for verdensøkonomien skabt gunstige økonomiske udsigter for Den Europæiske Union, som vil gøre det muligt at nå nogle af dens væsentligste grundlæggende mål. Yderligere fremskridt kommer imidlertid ikke af sig selv; det kræver styring, engagement og en fælles indsats.

Derfor gik Det Europæiske Råd i Lissabon ind for fuld beskæftigelse som det grundlæggende mål for Den Europæiske Unions beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitik og forpligtede medlemsstaterne til at nå dette strategiske mål ved at gøre Den Europæiske Union til den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden, der er i stand til at sikre en bæredygtig økonomisk vækst med flere og bedre job og større social samhørighed. For at nå disse mål er det nødvendigt, at Fællesskabet og medlemsstaterne samtidig gør en indsats. Det kræver også, at der fortsat gennemføres en effektiv og afbalanceret blanding af politikker, som indbyrdes støtter hinanden, på grundlag af en makroøkonomisk politik, strukturelle reformer, der er med til at skabe fleksible arbejdsmarkeder, som er i stand til at tilpasse sig, og fremme nyskabelser og konkurrenceevne samt en aktiv velfærdsstat, der fremmer udviklingen af de menneskelige ressourcer, medbestemmelse, social integration og solidaritet.

Hovedudfordringerne i forbindelse med Luxembourg-processen er at forberede overgangen til den videnbaserede økonomi, drage fordel af informations- og kommunikationsteknologien, modernisere den europæiske samfundsmodel ved at investere i mennesker og bekæmpe social udstødelse samt fremme lige muligheder. For at få fuld beskæftigelse, hvilket blev fastsat som mål i Lissabon, bør medlemsstaterne lade deres foranstaltninger i medfør af retningslinjerne under de fire søjler indgå i en sammenhængende, overordnet strategi, der omfatter følgende generelle mål:

A. At øge beskæftigelsesmulighederne og skabe tilstrækkeligt incitament blandt alle, der er villige til at påtage sig lønnet arbejde, med henblik på at skabe fuld beskæftigelse, idet det erkendes, at medlemsstaterne har forskellige udgangspunkter, og at fuld beskæftigelse er et mål for den generelle nationale økonomiske politik. Med henblik herpå bør medlemsstaterne fastsætte nationale målsætninger for stigningen i beskæftigelsen for at bidrage til de samlede europæiske bestræbelser for i 2010 at nå en samlet beskæftigelsesfrekvens på 70 % og en beskæftigelsesfrekvens for kvinder på over 60 %. I forbindelse hermed bør der også tages hensyn til bestræbelserne for at forbedre jobkvaliteten.

B. Medlemsstaterne fastlægger overordnede og sammenhængende strategier for livslang uddannelse for at hjælpe befolkningen med at få og ajourføre de kvalifikationer, der er nødvendige for at klare de økonomiske, sociale og arbejdsmarkedsmæssige forandringer gennem et helt arbejdsliv. Strategierne bør navnlig dække udviklingen af ordninger for grundlæggende uddannelse, videreuddannelse og videregående uddannelse samt erhvervsuddannelse for unge og voksne for at forbedre deres beskæftigelsesegnethed, tilpasningsevne og kvalifikationer samt deres deltagelse i det videnbaserede samfund. I forbindelse med disse strategier bør der sikres en koordinering af de offentlige myndigheders, virksomhedernes, arbejdsmarkedets parters og enkeltpersoners delte ansvar, med relevante bidrag fra civilsamfundet, for at bidrage til gennemførelsen af det videnbaserede samfund. Arbejdsmarkedets parter bør i den forbindelse forhandle og enes om foranstaltninger til forbedring af videre- og efteruddannelsen af voksne for at øge arbejdstagernes tilpasningsevne og virksomhedernes konkurrenceevne. Medlemsstaterne bør derfor fastsætte en række nationale målsætninger for stigningen i investeringer i menneskelige ressourcer samt i deltagelsen i efter- og videreuddannelse (såvel formel som uformel) og jævnligt overvåge, hvilke fremskridt der gøres for at nå disse mål.

C. Medlemsstaterne etablerer et overordnet partnerskab med arbejdsmarkedets parter om gennemførelsen, overvågningen og opfølgningen af beskæftigelsesstrategien. Arbejdsmarkedets parter på alle niveauer opfordres til at øge deres indsats til støtte for Luxembourg-processen. Inden for de generelle rammer og de målsætninger, der er fastsat i medfør af disse retningslinjer, opfordres arbejdsmarkedets parter til i overensstemmelse med deres nationale tradition og praksis at iværksætte deres egen proces for gennemførelse af de retningslinjer, de har hovedansvaret for, indkredse de emner, de vil forhandle om, og regelmæssigt rapportere om de fremskridt, der gøres, hvilket om ønsket kan indgå som led i de nationale handlingsplaner, samt om virkningerne af deres indsats vedrørende beskæftigelsen og arbejdsmarkedets funktion. Arbejdsmarkedets parter på europæisk plan opfordres til at fastlægge deres bidrag og overvåge, fremme og støtte den indsats, der gøres på nationalt plan.

D. Ved omsættelsen af retningslinjerne for beskæftigelsen i de nationale politikker vil medlemsstaterne tage behørigt hensyn til alle fire søjler og til de generelle målsætninger ved at foretage en afbalanceret prioritering, idet de respekterer, at retningslinjerne hænger nøje sammen og har samme værdi. Ved hjælp af de nationale handlingsplaner vil der blive udviklet en beskæftigelsesstrategi (som indebærer integration af ligestillingsaspektet), som bl.a. omfatter indkredsning af blandingspolitikken på grundlag af de fire søjler og de generelle mål, som tydeliggør, hvorledes de politiske initiativer under de forskellige retningslinjer er struktureret, for at nå de langsigtede mål. Ved gennemførelsen af strategien vil der blive taget hensyn til den regionale dimension og til de regionale forskelle ved fastsættelse af differentierede politikker eller mål, idet opfyldelsen af de nationale mål og princippet om ligestilling overholdes fuldt ud. Tilsvarende bør medlemsstaterne, uden at det i øvrigt berører den generelle ramme, navnlig koncentrere sig om visse af strategiens aspekter med henblik på at imødekomme de særlige behov, der følger af situationen på deres arbejdsmarked.

E. Medlemsstaterne og Kommissionen bør styrke udviklingen af fælles indikatorer for på en hensigtsmæssig måde at evaluere de fremskridt, der gøres i forbindelse med alle fire søjler, og støtte fastsættelsen af benchmarks og indkredsningen af god praksis. Arbejdsmarkedets parter opfordres til at fastsætte hensigtsmæssige indikatorer og benchmarks og udvikle statistiske databaser til brug ved målingen af de fremskridt, der gøres i forbindelse med den indsats, de har ansvaret for.

I. FORBEDRING AF BESKÆFTIGELSESEGNETHED

En indsats mod ungdomsarbejdsløshed og forebyggelse af langtidsledighed

For at påvirke tendenserne i ungdomsarbejdsløsheden og langtidsledigheden vil medlemsstaterne øge deres indsats for at udvikle forebyggende strategier med fokus på beskæftigelsesegnetheden, som tager udgangspunkt i en tidlig indkredsning af den enkeltes behov. Inden for en frist, som de enkelte medlemsstater fastsætter, dog højst to år, som — med forbehold af revisionen af retningslinjerne om to år — kan være længere i medlemsstater med særlig høj arbejdsløshed, sørger de for følgende:

1. Der tilbydes alle arbejdsløse en ny start — for unges vedkommende inden de har været arbejdsløse i seks måneder, og for voksnes vedkommende inden de har været arbejdsløse i 12 måneder — i form af uddannelse, omskoling, jobtræning, arbejde eller andre foranstaltninger, herunder, mere generelt, ledsagende individuel erhvervsvejledning og rådgivning, som kan fremme deres integration på arbejdsmarkedet.

   Disse forebyggende foranstaltninger og foranstaltninger til forbedring af beskæftigelsesegnetheden bør kombineres med foranstaltninger med henblik på at mindske antallet af langtidsledige ved at fremme deres reintegration på arbejdsmarkedet.

   I den forbindelse bør medlemsstaterne fortsætte moderniseringen af deres offentlige arbejdsformidlinger, idet de navnlig overvåger, hvilke fremskridt der gøres, fastsætter klare tidsfrister og sørger for passende efteruddannelse af de ansatte. Medlemsstaterne bør fremme samarbejde med andre tjenesteydere, så strategien for forebyggelse af arbejdsløshed og for aktivering bliver mere effektiv.

En mere beskæftigelsesvenlig strategi — understøttelses-, skatte- og uddannelsessystemerne

Understøttelses-, skatte- og uddannelsessystemerne bør — hvor det viser sig nødvendigt — gennemgås og tilpasses med henblik på aktivt at forbedre de arbejdsløses beskæftigelsesegnethed. Endvidere bør disse systemer indbyrdes påvirke hinanden med henblik på at fremme tilbagevenden til arbejdsmarkedet af personer, som ikke er erhvervsaktive, og som er villige og i stand til at tage et arbejde. Der bør lægges særlig vægt på at fremme incitamenter for arbejdsløse eller personer, som ikke er erhvervsaktive, for at få dem til at søge og tage arbejde samt foranstaltninger med henblik på at forbedre deres kvalifikationer og øge beskæftigelsesmulighederne, navnlig for dem, der har de største problemer.

2. Hver medlemsstat vil:
   - revidere og i givet fald omlægge sit understøttelses- og skattesystem for at begrænse fattigdomsfælderne og tilskynde ledige og andre uden for arbejdsmarkedet til at søge og tage arbejde eller træffe foranstaltninger med henblik på at forbedre deres beskæftigelsesegnethed og tilskynde arbejdsgiverne til at skabe nye arbejdspladser
   - bestræbe sig på væsentligt at forøge andelen af ledige og andre ikke erhvervsaktive, som deltager i aktive foranstaltninger, der kan forbedre deres beskæftigelsesegnethed, for at sikre en effektiv integration på arbejdsmarkedet, og forbedre resultaterne, effekten og omkostningseffektiviteten af sådanne foranstaltninger
   - fremme en række foranstaltninger for arbejdsløse og ikke erhvervsaktive, således at de erhverver eller ajourfører deres færdigheder, herunder inden for informations- og kommunikationsteknologi, for derved at lette deres adgang til arbejdsmarkedet og mindske kløften mellem arbejdstagernes kvalifikationer og de kvalifikationer, der efterspørges på arbejdsmarkedet. Hver medlemsstat fastsætter med henblik herpå et mål for aktive foranstaltninger, der omfatter uddannelse af arbejdsløse, eller tilsvarende foranstaltninger for gradvis at nå gennemsnittet i de tre medlemsstater, der er længst fremme, og mindst 20 %.

Fastlæggelse af en strategi til forlængelse af den erhvervsaktive alder

Der er behov for tilbundsgående ændringer i den fremherskende holdning på arbejdsmarkedet til ældre arbejdstagere samt for en revision af skatteordningerne og de sociale ordninger for at sikre fuld beskæftigelse, bidrage til at garantere, at de sociale sikringsordninger er rimelige og bæredygtige, og for bedst muligt at udnytte de ældre arbejdstageres erfaringer.

3. Medlemsstaterne vil derfor — i givet fald i samarbejde med arbejdsmarkedets parter — udvikle strategier for at forlænge den erhvervsaktive alder med henblik på at øge ældre arbejdstageres evne og incitament til at blive på arbejdsmarkedet længst muligt, navnlig ved:
   - at vedtage positive særforanstaltninger for at bevare ældre arbejdstageres arbejdsevne og kvalifikationer, ikke mindst på et videnbaseret arbejdsmarked, især ved at sikre tilstrækkelig adgang til uddannelse og erhvervsuddannelse, for at indføre fleksible arbejdsordninger som f.eks. deltidsarbejde, hvis arbejdstagerne ønsker det, og for at skabe øget bevidsthed hos arbejdsgiverne om potentialet af ældre arbejdstagere
   - at revidere skatteordningerne og de sociale ordninger for at fjerne initiativhæmmende ordninger og gøre det mere attraktivt for ældre arbejdstagere fortsat at deltage på arbejdsmarkedet.

Udvikling af kvalifikationer til det nye arbejdsmarked inden for rammerne af livslang uddannelse

Effektive og velfungerende uddannelsessystemer, der er lydhøre for arbejdsmarkedets behov, er nøglen til udviklingen af en videnbaseret økonomi og bedre beskæftigelse på et højere niveau. De er også væsentlige for at sikre livslang uddannelse og således bane vejen for en blød overgang fra skole til arbejde, danne grundlaget for produktive menneskelige ressourcer med grundlæggende og specifikke kvalifikationer og sætte arbejdstagerne i stand til positivt at tilpasse sig de sociale, arbejdsmarkedsmæssige og økonomiske forandringer. At udvikle arbejdsstyrkens beskæftigelsesevne indebærer, at enkeltpersoner får kvalifikationer, der gør dem i stand til at få adgang til og udnytte fordelene ved det videnbaserede samfund, at der tages fat på problemet med kløften mellem arbejdstagernes kvalifikationer og de kvalifikationer, der efterspørges på arbejdsmarkedet, og at det forhindres, at kvalifikationerne bliver ubrugelige som følge af arbejdsløshed, manglende deltagelse på arbejdsmarkedet og udstødelse hele livet igennem.

4. Medlemsstaterne opfordres derfor til at forbedre kvaliteten af deres uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer samt de relevante læseplaner, herunder sikring af passende vejledning i forbindelse med såvel grunduddannelsen som den livslange uddannelse, at modernisere og effektivisere praktikantsystemerne og uddannelsen på arbejdspladsen, og at fremme udviklingen af lokale mangesidige uddannelsescentre for:

   — at sikre unge de grundlæggende færdigheder, der er relevante for arbejdsmarkedet, og som er nødvendige for livslang uddannelse

   — at begrænse analfabetisme blandt unge og voksne og i betydelig grad mindske antallet af unge, der tidligt går ud af skolen. Der bør i særlig grad tages hensyn til unge med indlæringsvanskeligheder og uddannelsesmæssige problemer. Medlemsstaterne vil i den forbindelse udvikle foranstaltninger med henblik på i 2010 at have halveret antallet af de 18 til 24-årige, som kun har afsluttet den obligatoriske skolegang, og som ikke længere er under uddannelse

   — at fremme mulighederne for voksnes adgang til livslang uddannelse, herunder arbejdstagere med atypiske kontrakter, for at øge andelen af voksne i den arbejdsdygtige alder (25 til 64-årige), der på et hvilket som helst tidspunkt deltager i uddannelseskurser. Medlemsstaterne bør fastsætte mål med henblik herpå.

   For at lette mobiliteten og fremme livslang uddannelse bør medlemsstaterne forbedre anerkendelsen af kvalifikationer og af den viden og de færdigheder, der er erhvervet.

5. Medlemsstaterne vil sigte mod at udvikle internetbaseret undervisning for alle borgere. Medlemsstaterne vil navnlig sikre, at alle skoler inden udgangen af 2001 har adgang til Internettet og til multimediefaciliteter, og at alle de nødvendige lærere inden udgangen af 2002 er uddannet i at anvende disse teknologier for at give alle elever et bredt kendskab til IT.

Aktive politikker for at udvikle »jobmatching« og forebygge og bekæmpe flaskehalsproblemer

I alle medlemsstaterne findes der arbejdsløshed og udstødelse fra arbejdsmarkedet, samtidig med at der i bestemte sektorer, erhverv og regioner er mangel på arbejdskraft. Med den forbedrede beskæftigelsessituation og de stadig hurtigere teknologiske forandringer vokser disse flaskehalsproblemer. En utilstrækkelig aktiv politik for at forebygge og bekæmpe den begyndende mangel på arbejdskraft vil skade konkurrenceevnen, øge faren for inflation og opretholde en høj grad af strukturel arbejdsløshed.

6. Medlemsstaterne vil, i givet fald i samarbejde med arbejdsmarkedets parter, øge indsatsen for at indkredse og forebygge de begyndende flaskehalse, navnlig ved:

   — at udvikle arbejdsformidlingernes evne til at finde arbejdstagere med de kvalifikationer, der passer til jobbene

   — at tilrettelægge strategier for at undgå mangel på kvalifikationer

   — at fremme erhvervsmæssig og geografisk mobilitet

   — at forbedre arbejdsmarkedernes funktion ved at forbedre databaserne over job og uddannelsesmuligheder, som bør være koblet sammen på europæisk plan, og anvende de moderne informationsteknologier og de erfaringer, der allerede findes på europæisk plan.

Bekæmpelse af forskelsbehandling og fremme af social integration gennem adgang til beskæftigelse

Mange grupper og enkeltpersoner har særlige problemer med at erhverve relevante kvalifikationer og få adgang til og forblive på arbejdsmarkedet. Dette kan øge risikoen for udstødelse. Der er behov for en sammenhængende politik, der fremmer den sociale integration ved at støtte dårligt stillede gruppers og enkeltpersoners integration på arbejdsmarkedet, og som bekæmper forskelsbehandling i forbindelse med adgangen til, og på, arbejdsmarkedet.

7. Hver medlemsstat vil:

   — indkredse og bekæmpe enhver form for forskelsbehandling i forbindelse med adgang til arbejdsmarkedet og til uddannelse

— iværksætte effektive forebyggende og aktive politiske foranstaltninger for at fremme integration på arbejdsmarkedet af grupper og enkeltpersoner, som er i risikogruppen eller er dårligt stillede, for at undgå marginalisering, skabelse af »fattige arbejdstagere«, og at de glider ind i udstødelse

— gennemføre hensigtsmæssige foranstaltninger for at dække de handicappedes, de etniske minoriteters og de vandrende arbejdstageres behov i forbindelse med deres integration på arbejdsmarkedet, og i givet fald fastsætte nationale målsætninger med henblik på herpå.

II. UDVIKLING AF IVÆRKSÆTTERLYST OG JOBSKABELSE

Start og drift af egen virksomhed gøres lettere

Udvikling af nye virksomheder generelt og bidrag til små og mellemstore virksomheders vækst i særdeleshed er vigtige elementer i forbindelse med jobskabelse og for udvidelsen af uddannelsesmulighederne for unge. Denne proces bør fremmes ved at gøre iværksættertanken mere markant i hele samfundet og i undervisningsforløbet ved at indføre en klar, varig og pålidelig lovgivning og ved at forbedre vilkårene for udvikling af og adgang til markederne for risikovillig kapital. Medlemsstaterne bør endvidere mindske og forenkle de administrative byrder og skattetrykket på små og mellemstore virksomheder. Det er nødvendigt at forbedre forebyggelsen af sort arbejde.

8. Medlemsstaterne vil lægge særlig vægt på i betydelig grad at mindske de generelle omkostninger og administrative byrder for virksomheder, navnlig når en virksomhed etableres, og når der ansættes yderligere arbejdstagere. Medlemsstaterne bør desuden ved udformningen af nye bestemmelser vurdere disses potentielle virkninger for virksomhedernes administrative byrder og generelle omkostninger.

9. Medlemsstaterne vil fremme iværksætteraktiviteter

— ved at undersøge og mindske alle hindringer i skatteordninger og sociale sikringsordninger for at begynde som selvstændig og for at etablere små virksomheder

— ved at fremme uddannelse med henblik på iværksætteraktiviteter og arbejde som selvstændig, målrettede støttetjenester samt uddannelse af nuværende og fremtidige virksomhedsejere

— ved i samarbejde med arbejdsmarkedets parter at bekæmpe sort arbejde og fremme omdannelsen af dette arbejde til normalt arbejde ved brug af alle relevante midler, herunder lovgivningsmæssige foranstaltninger, incitamenter og reform af skatte- og understøttelsessystemer.

Nye beskæftigelsesmuligheder i det videnbaserede samfund og i servicesektoren

Hvis Den Europæiske Union skal have held til at løse beskæftigelsesproblemet, skal alle potentielle kilder til beskæftigelse og ny teknologi udnyttes effektivt. Det er nødvendigt at skabe gunstige rammer for innovative virksomheder, da de kan yde et væsentligt bidrag til at mobilisere jobskabelsespotentialet i det videnbaserede samfund. Der findes navnlig et betydeligt potentiale i servicesektoren. Med henblik herpå gælder følgende:

10. Medlemsstaterne vil fjerne hindringerne for levering af tjenesteydelser og udvikle betingelserne for fuldt ud at udnytte beskæftigelsespotentialet i hele rækken af tjenester inden for servicesektoren til at skabe flere og bedre job. Det vil navnlig være hensigtsmæssigt at udnytte beskæftigelsespotentialet i det videnbaserede samfund og i miljøsektoren.

En regional og lokal indsats for beskæftigelsen

Det er nødvendigt at mobilisere alle aktører på regionalt og lokalt plan, herunder arbejdsmarkedets parter, for at gennemføre den europæiske beskæftigelsesstrategi ved at indkredse mulighederne for at skabe job på lokalt plan og ved at styrke partnerskaberne.

11. Medlemsstaterne vil:

— i givet fald tage hensyn til den regionale udviklingsdimension i deres samlede beskæftigelsespolitik

— opfordre lokale og regionale myndigheder til at udvikle beskæftigelsesstrategier for fuldt ud at udnytte mulighederne for jobskabelse på lokalt plan og med henblik herpå fremme partnerskaber mellem alle de berørte aktører, herunder repræsentanter for civilsamfundet

— fremme foranstaltninger til fremme af den sociale økonomis konkurrencemæssige udvikling og muligheder for jobskabelse, navnlig levering af varer og tjenesteydelser i tilknytning til behov, som markedet endnu ikke kan tilfredsstille, og undersøge og mindske hindringerne for disse foranstaltninger

— styrke de offentlige arbejdsformidlingers rolle på alle niveauer ved at indkredse lokale beskæftigelsesmuligheder og forbedre de lokale arbejdsmarkeders funktion.

Skattereformer til fordel for beskæftigelse og uddannelse

Det er vigtigt at uddybe undersøgelsen af skattetrykkets indvirkning på beskæftigelsen og gøre skattesystemet mere beskæftigelsesvenligt ved at vende den langsigtede tendens til højere skatter og afgifter på arbejde. I forbindelse med skattereformer skal der desuden tages hensyn til behovet for at øge erhvervslivets, de offentlige myndigheders og enkeltpersoners egne investeringer i mennesker med henblik på de langsigtede virkninger heraf for beskæftigelsen og konkurrenceevnen.

12. Hver medlemsstat vil:

— om nødvendigt fastsætte et mål for en gradvis sænkning af det generelle skattetryk under hensyntagen til det aktuelle niveau, og i givet fald også fastsætte et mål for en gradvis sænkning af beskatningen af arbejdsomkostninger og arbejdsomkostninger, der ikke er forbundet med lønnen, især i forbindelse med ufaglært arbejde og lavtlønsarbejde; ved gennemførelsen af disse reformer bør det undgås, at saneringen af de offentlige finanser eller socialsikringsordningers langsigtede holdbarhed bringes i fare

— skabe incitament til og fjerne skattemæssige hindringer for investeringer i menneskelige ressourcer

— undersøge, om det er ønskeligt at anvende alternative skatteindtægter, bl.a. afgifter på energi og forurenende emissioner, idet der tages hensyn til markedstendenserne, især på oliemarkederne.

III. ØGE VIRKSOMHEDERNES OG DERES ANSATTES TILPASNINGSEVNE

De muligheder, som skabes af den videnbaserede økonomi og udsigterne til bedre beskæftigelse på et højere niveau, kræver en efterfølgende tilpasning af tilrettelæggelsen af arbejdet, og at alle aktører, herunder virksomhederne, bidrager til gennemførelsen af strategierne for livslang uddannelse for at imødekomme arbejdstagernes og arbejdsgivernes behov.

Modernisering af arbejdets tilrettelæggelse

For at fremme moderniseringen af tilrettelæggelsen af arbejdet og arbejdsformerne bør der udvikles et stærkt partnerskab på alle relevante niveauer (europæisk, nationalt, sektorbestemt og lokalt samt i virksomhederne).

13. Arbejdsmarkedets parter opfordres til

— på alle relevante niveauer at forhandle og gennemføre aftaler til modernisering af arbejdets tilrettelæggelse, herunder også muligheden for smidige arbejdsformer, for at gøre virksomhederne produktive og konkurrencedygtige, samtidig med at der opnås den nødvendige ligevægt mellem fleksibilitet og sikkerhed, og jobbenes kvalitet øges. De emner, der kan komme på tale, er f.eks. indførelse af ny teknologi, nye arbejdsformer og arbejdstidspørgsmål som f.eks. opgørelse af arbejdstiden på årsbasis, nedsættelse af antallet af arbejdstimer, mindre overarbejde, udvikling af deltidsarbejde, mulighed for afbrydelser i karrieren samt andre spørgsmål vedrørende beskæftigelsessikkerhed, og

— inden for rammerne af Luxembourg-processen at udarbejde årsrapporter vedrørende de moderniseringsaspekter i forbindelse med tilrettelæggelsen af arbejdet, der er omfattet af forhandlinger, samt situationen med hensyn til deres gennemførelse og virkning for beskæftigelsen og arbejdsmarkedets funktion.

14. Medlemsstaterne vil, i givet fald i partnerskab med arbejdsmarkedets parter eller på grundlag af overenskomster mellem arbejdsmarkedets parter:

— revidere de nuværende lovgivningsmæssige rammer og se nærmere på forslag til nye bestemmelser og incitamenter for at sikre sig, at de bidrager til at mindske beskæftigelsesmæssige hindringer, til at lette indførelsen af en moderniseret arbejdstilrettelæggelse og til at bistå arbejdsmarkedet med at tilpasse sig til de strukturelle forandringer i økonomien

— samtidig, under hensyntagen til, at beskæftigelsesformerne i stadig højere grad er forskellige, undersøge mulighederne for at medtage mere fleksible aftaleformer i den nationale lovgivning og sikre, at de, der arbejder under de nye fleksible aftaler, nyder godt af en passende sikkerhed og en høj erhvervsmæssig status, der er forenelig med erhvervslivets behov og arbejdstagernes ønsker

— bestræbe sig på at sikre en bedre anvendelse på arbejdspladsen af den nuværende arbejdsmiljølovgivning ved at øge og styrke håndhævelsen af den, ved at yde vejledning for at hjælpe virksomhederne, navnlig små og mellemstore virksomheder, med at overholde gældende lovgivning, ved at forbedre uddannelsen på arbejdsmiljøområdet og ved at fremme foranstaltninger til mindskelse af erhvervsulykker og -sygdomme i de sektorer, der traditionelt er højrisikosektorer.

Støtte til at øge virksomhedernes tilpasningsevne inden for rammerne af livslang uddannelse

For at forny kvalifikationerne i virksomhederne som et nøgleelement i forbindelse med livslang uddannelse:

15. Opfordres arbejdsmarkedets parter på alle relevante niveauer til i givet fald at indgå aftaler om livslang uddannelse for at forbedre tilpasningsevnen og lette innovationen, navnlig inden for informations- og kommunikationsteknologier. I den forbindelse bør betingelserne for at give hver arbejdstager mulighed for senest i 2003 at opnå informationssamfundalfabetisme fastsættes.

IV. STYRKELSE AF LIGESTILLINGSPOLITIKKEN

Anvendelse af en strategi som tager hensyn til ligestillingsaspektet

For at skabe en situation med ligestilling og øget erhvervsfrekvens blandt kvinder i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Lissabon bør medlemsstaternes ligestillingspolitikker styrkes og omfatte alle relevante forhold, der påvirker kvinders beslutning om at tage arbejde.

Kvinder har stadig særlige problemer med at få adgang til beskæftigelse, med at gøre karriere, med lønnen og med at forene arbejde og familieliv. Det er derfor bl.a. vigtigt:

— at sikre, at kvinderne kan nyde godt af aktive arbejdsmarkedspolitikker i forhold til den andel, de udgør af de arbejdsløse

— at være særlig opmærksom på virkningerne af kønsaspektet i skatteordninger og sociale ordninger; skattesystemer og sociale systemer, der påvirker kvindernes deltagelse på arbejdsmarkedet negativt, bør ændres.

— at lægge særlig vægt på at sikre gennemførelsen af princippet om lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi

— at være særlig opmærksom på hindringer for kvinders etablering af nye virksomheder eller for at nedsætte sig som selvstændige

— at sikre, at kvinder er i stand til positivt at nyde godt af fleksible former for arbejdstilrettelæggelse på frivillig basis, og uden at jobkvaliteten mindskes

— at tilvejebringe forudsætninger for en forbedring af kvinders adgang til livslang uddannelse, især IT-uddannelse.

16. Medlemsstaterne vil derfor vedtage en strategi, som tager hensyn til ligestillingsaspektet, når de gennemfører retningslinjerne på tværs af alle fire søjler, ved:

    — at udvikle og styrke høringsordningerne med ligestillingsorganer

    — at anvende procedurer for vurdering af virkningerne for kvinder og mænd af hver retningslinje

    — at udvikle indikatorer for at måle fremskridtene i forbindelse med hver retningslinje for så vidt angår ligestilling.

For meningsfuldt at kunne vurdere fremskridt i denne politik bliver medlemsstaterne nødt til at sørge for de nødvendige dataindsamlingssystemer og -procedurer samt en kønsbaseret opdeling af beskæftigelsesstatistikkerne.

Bekæmpelse af uligheder mellem mænd og kvinder

Medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter bør være opmærksomme på uligevægt i kvinders eller mænds repræsentation i bestemte økonomiske sektorer og inden for bestemte erhverv samt forbedring af kvinders karrieremuligheder.

17. Medlemsstaterne vil, i givet fald i samarbejde med arbejdsmarkedets parter:

    — styrke indsatsen for at mindske forskellen i arbejdsløshedsprocenten for henholdsvis kvinder og mænd ved aktivt at støtte øget beskæftigelse blandt kvinder og vil overveje at fastsætte nationale mål i overensstemmelse med de mål, der er fastlagt i konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Lissabon

    — gøre en indsats for at sikre en afbalanceret repræsentation af kvinder og mænd i alle sektorer og erhverv

    — iværksætte positive foranstaltninger for at fremme lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi og mindske lønforskellene mellem kvinder og mænd. Det er nødvendigt at tage fat på problemet med lønforskelle mellem kvinder og mænd i den offentlige og den private sektor, og virkningerne af strategier til bekæmpelse af lønforskelle mellem kvinder og mænd bør indkredses og vurderes

    — overveje i højere grad at træffe en række foranstaltninger for at forbedre kvindernes situation og dermed mindske ulighederne mellem kvinder og mænd.

Forening af arbejde og familieliv

Strategier vedrørende afbrydelser i karrieren, forældreorlov og deltidsarbejde samt fleksible arbejdsordninger, der er af interesse for både arbejdsgivere og arbejdstagere, er af særlig betydning for kvinder og mænd. Gennemførelsen af de forskellige direktiver og aftaler mellem arbejdsmarkedets parter på dette område bør fremskyndes og regelmæssigt overvåges. Der skal være passende pasningsmuligheder af god kvalitet for børn og andre pasningskrævende personer for at støtte kvinders og mænds adgang til og fortsatte deltagelse på arbejdsmarkedet. Det er i den forbindelse vigtigt med en ligelig fordeling af de familiemæssige forpligtelser. De personer, der vender tilbage til arbejdsmarkedet efter en fraværsperiode, har måske forældede kvalifikationer og har vanskeligt ved at få adgang til uddannelse. Det skal gøres lettere at reintegrere kvinder og mænd på arbejdsmarkedet efter en fraværsperiode. For at øge ligestillingen:

18. Vil medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter:

— udforme, gennemføre og fremme familievenlige politikker, herunder pasningsmuligheder, der er af høj kvalitet, økonomisk overkommelige og tilgængelige, for børn og andre pasningskrævende personer, samt forældreorlovsordninger og andre orlovsordninger

— overveje at fastsætte et nationalt mål i overensstemmelse med deres nationale situation for at forbedre adgangen til pasningsordninger for børn og andre med pasningsbehov

— være særlig opmærksomme på kvinder og mænd, der igen ønsker at tage lønnet beskæftigelse efter et fravær, og med henblik herpå undersøge, hvordan hindringer for en sådan tilbagevenden gradvis kan ryddes af vejen.

RÅDETS HENSTILLING
af 19. januar 2001
om gennemførelsen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitik

(2001/64/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 128, stk. 4,

som henviser til de 15 gennemførelsesrapporter for 2000, som medlemsstaterne har indsendt, og hvori de beskriver, hvorledes de nationale handlingsplaner for beskæftigelsen for 1999 er blevet gennemført, og hvorledes de nationale handlingsplaner for beskæftigelsen er blevet tilpasset under indtryk af de ændringer, der er blevet indført i retningslinjerne for 2000,

som henviser til Rådets henstilling af 14. februar 2000 om gennemførelsen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitik [1],

som henviser til Kommissionens henstilling af 6. september 2000, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Rådet vedtog retningslinjer for beskæftigelsen for 1998, 1999 og 2000 ved henholdsvis resolutionerne af 15. december 1997 [2] og 22. februar 1999 [3] og afgørelsen af 13. marts 2000 [4].

(2) Det Europæiske Råd i Lissabon den 23. og 24. marts 2000 enedes om en sammenhængende strategi for beskæftigelse, økonomisk reform og social samhørighed som led i det vidensbaserede samfund, forpligtede sig til at skabe betingelserne for fuld beskæftigelse og understregede vigtigheden af livslang uddannelse.

(3) Det Europæiske Råd i Santa Maria da Feira den 19. og 20. juni 2000 betonede den fremtrædende rolle, arbejdsmarkedets parter vil komme til at spille i indsatsen for at modernisere arbejdets tilrettelæggelse, fremme livslang uddannelse og øge erhvervsfrekvensen, især blandt kvinder.

(4) Rådet vedtog henstillingen om de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker den 19. juni 2000, og Det Europæiske Råd i Amsterdam den 16. og 17. juni 1997 enedes om en resolution om en stabilitets- og vækstpagt indeholdende forpligtelser for hver enkelt medlemsstat.

(5) Den fælles beskæftigelsesrapport for 2000, der er udarbejdet i samarbejde med Kommissionen, beskriver beskæftigelsessituationen i Fællesskabet og ser nærmere på medlemsstaternes indsats for at gennemføre deres beskæftigelsespolitik i overensstemmelse med retningslinjerne.

(6) Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Økonomisk Politik afgav den 31. oktober 2000 fælles udtalelse om denne henstilling.

(7) Rådet finder det på baggrund af gennemgangen af gennemførelsen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker hensigtsmæssigt at rette henstillinger til medlemsstaterne. Retningslinjerne bør anvendes med måde, bør fokusere på prioriterede emner og bør være baseret på en solid og grundig analyse.

(8) Ved gennemførelsen af foranstaltninger til supplering af aktioner, som medlemsstaterne har iværksat som led i bestræbelserne på at opnå fuld beskæftigelse, bør medlemsstaternes kompetence respekteres.

(9) Rådet anerkender den store indsats, medlemsstaterne allerede har gjort for at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingen af 14. februar 2000. Ved evalueringen af virkningen af disse politikker bør beskæftigelsesretningslinjernes flerårige perspektiv tages i betragtning.

(10) I forbindelse med gennemførelsen af beskæftigelsesretningslinjerne får medlemsstaterne brug for at formulere en overordnet strategisk plan for udvikling og gennemførelse af deres beskæftigelsespolitik.

(11) For at der kan skabes et konkurrencedygtigt og dynamisk videnbaseret samfund, er det afgørende, at der udvikles og etableres et system for livslang uddannelse, hvilket forudsætter en aktiv indsats fra alle berørte parter, herunder offentlige myndigheder, arbejdsmarkedets parter og enkeltpersoner, med et relevant bidrag fra civilsamfundet.

(12) For at nedbringe ungdomsarbejdsløsheden, der er et langvarigt problem i de fleste medlemsstater, bør alle unge have tilbudt arbejde, inden de har været ledige i seks måneder.

(13) For at forebygge langtidsledigheden, der rammer omkring halvdelen af de arbejdsløse i Den Europæiske Union, bør der tilbydes alle arbejdsløse voksne en ny start, inden de har været ledige i tolv måneder.

[1] EFT L 52 af 25.2.2000, s. 32.
[2] EFT C 30 af 28.1.1998, s. 1.
[3] EFT C 69 af 12.3.1999, s. 2.
[4] EFT L 72 af 21.3.2000, s. 15.

(14) Det er vigtigt at begrænse motivationsdæmpende forhold i skattesystemerne og de sociale ordninger for at sikre en højere erhvervsfrekvens blandt kvinder og ældre.

(15) Der er behov for at skabe bedre vilkår for virksomhederne og give potentielle iværksættere den nødvendige forberedelse, som sætter dem i stand til at starte egen virksomhed, således at flere og flere dynamiske virksomheder skaber flere og flere arbejdspladser.

(16) Det er nødvendigt at tilvejebringe de nødvendige rammer for, at det beskæftigelsesmæssige vækstpotentiale, som findes i servicesektoren, kan udnyttes.

(17) Vedvarende jobskabelse kræver beskatningssystemer, der er mere beskæftigelsesvenlige, og hvor det nuværende høje skattetryk på arbejde flyttes over på andre beskatningsobjekter som f.eks. energi og miljø.

(18) Lokale beskæftigelsesfremmende initiativer bidrager i væsentligt omfang til virkeliggørelsen af de mål, som forfølges med den europæiske beskæftigelsesstrategi.

(19) Etablering af partnerskaber på alle niveauer, hvor det tjener et formål, er en væsentlig faktor, som bidrager til at modernisere arbejdets tilrettelæggelse og til at fremme virksomhedernes og deres ansattes tilpasningsevne.

(20) De kønsbetingede forskelle på arbejdsmarkedet — især med hensyn til beskæftigelse, arbejdsløshed og lønninger — og den ulige repræsentation af kønnene i de enkelte sektorer og erhverv gør det påkrævet at anvende en overordnet strategi for integrering af kønsaspektet i de forskellige politikker og at træffe foranstaltninger, der gør det muligt at forene arbejde og familieliv bedre,

RETTER de henstillinger, som fremgår af bilaget, til de enkelte medlemsstater.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. januar 2001.

På Rådets vegne

B. RINGHOLM

Formand

BILAG

HENSTILLINGER TIL DE ENKELTE MEDLEMSSTATER

I. BELGIEN

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

Situationen på det belgiske arbejdsmarked forbedredes i 1999 med en særdeles stærk stigning i erhvervsfrekvensen og en arbejdsløshed, der faldt til under EU-gennemsnittet. Væksten i beskæftigelsen tog imidlertid af og lå under EU-gennemsnittet. Desuden findes der en række gamle, uafklarede spørgsmål, som man kun langsomt er ved at finde en løsning på.

— Langtidsledigheden er stærkt stigende, og det samlede antal langtidsledige udgjorde i 1999 5 % af arbejdsstyrken.

— Andelen af beskæftigede er lavest blandt de ældre (12 procentpoint lavere end EU-gennemsnittet). Det gælder navnlig gruppen over 55 år, hvor erhvervsfrekvensen (24,7 %) stadig er den laveste i EU.

— Det gennemsnitlige skattetryk på arbejde er stadig et af de højeste i EU.

— Der er begyndende tegn på arbejdskraftmangel og udækkede kvalifikationsbehov, og beskæftigelsessituationen ser stadig meget forskellig ud i de forskellige regioner.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne vedrørende iværksættelse af en forebyggende politik, revision af skattesystem og sociale ordninger, bedre samarbejde mellem arbejdsmarkedsmyndighederne, lettelse af skattetrykket på arbejde og udvikling af et system for livslang uddannelse.

Belgien bør derfor:

1. styrke indsatsen for at gennemføre den nye individuelle strategi over for alle arbejdsløse unge med det formål at opfange dem, før de har været uden arbejde i seks måneder; tage afgørende skridt til at udforme og påbegynde iværksættelsen af et passende system, som sikrer hurtig indgriben over for arbejdsløse voksne

2. fortsætte undersøgelserne af de faktorer i skattesystemet og de sociale ordninger, som virker hæmmende på den enkeltes interesse i at deltage aktivt på arbejdsmarkedet, især for ældre arbejdstagere; i særdeleshed se nærmere på de foranstaltninger, som har til formål at forhindre ældre arbejdstagere i at trække sig ud af arbejdsmarkedet før pensionsalderen, og overveje at styrke foranstaltninger, som gør det mindre tillokkende at forlade arbejdsmarkedet

3. fortsætte indsatsen for at styrke samarbejdet mellem de forskellige arbejdsmarkedsmyndigheder for at integrere og koordinere mange forskellige aktive foranstaltninger

4. videreføre og kontrollere foranstaltninger, som har til formål at nedbringe skattetrykket på arbejde, således at det bliver attraktivt for de ledige at komme i arbejde og for virksomhederne at ansætte nyt personale, og føre nøje tilsyn med konsekvenserne af en nedsættelse af socialsikringsbidragene

5. udvikle og iværksætte en sammenhængende strategi for livslang uddannelse for at forebygge, at der opstår udækkede kvalifikationsbehov, og skabe et mere solidt grundlag for den videnbaserede økonomi og det videnbaserede samfund.

II. DANMARK

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

Arbejdsmarkedssituationen er fortsat meget gunstig med den højeste erhvervsfrekvens i EU for både mænd og kvinder og et af de laveste arbejdsløshedstal. De væsentligste udfordringer for Danmark består i nødvendigheden af:

— at udvide den nuværende arbejdsstyrke, navnlig ved at tilskynde arbejdstagere til at forlænge deres arbejdsliv og ved at reducere antallet af personer i den erhvervsaktive alder, der modtager sociale ydelser

— at tilstræbe en mere jævn fordeling af mænd og kvinder i de enkelte erhverv.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne vedrørende nedsættelse af skattetrykket på arbejde, tilskyndelse af arbejdstagerne til at blive længere på arbejdsmarkedet, integration af arbejdsløse kvinder på arbejdsmarkedet og formindskelse af omfanget af kønsopdelingen på arbejdsmarkedet.

Danmark bør derfor:

1. videreføre og føre nøje tilsyn med gennemførelsen af igangværende reformer med henblik på at nedbringe det samlede skattetryk på arbejde, især for de små indkomster

2. øge incitamenterne til at tage arbejde eller blive på arbejdsmarkedet og fortsætte med at føre nøje tilsyn med reformen af efterløns- og orlovsordningerne i betragtning af behovet for at øge arbejdskraftudbuddet

3. fortsætte indsatsen for at udvikle en strategi, som mere effektivt tager højde for ligestillingsaspektet, og en sammenhængende strategi til nedbringelse af det nuværende omfang af kønsopdelingen på arbejdsmarkedet.

III. TYSKLAND

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

Efterhånden som den tyske økonomi genvinder fordums styrke, er udviklingen i beskæftigelsessituationen ved at vende, og arbejdsløsheden er faldet yderligere i takt med, at følgerne af den tyske genforening slår igennem. Blandt de største udfordringer for det tyske arbejdsmarked er:

— den langsomme genvinding af de arbejdspladser, som gik tabt i løbet af det meste af 1990'erne (– 1,2 procentpoint pr. år fra 1991 til 1998), og de store regionale forskelle i arbejdsløshedstallene med de nye delstater som de hårdest ramte

— den vedvarende høje langtidsledighed, som rammer 4,4 % af arbejdsstyrken

— på trods af nylige reformer et af de største samlede skattetryk på arbejde i EU

— den lave andel af erhvervsaktive i gruppen 55 til 64-årige (ca. 37,8 %), hvilket peger på endnu et uudnyttet arbejdskraftpotentiale, og behovet for en mere målrettet og sammenhængende politik for livslang uddannelse, som kan øge arbejdsstyrkens beskæftigelsesegnethed.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne vedrørende skattetrykket på arbejde, forebyggende politikker, skattesystem og sociale ordninger, især for ældre arbejdstagere, livslang uddannelse og ligestilling.

Tyskland bør derfor:

1. fuldende gennemførelsen af en forebyggende strategi, som er baseret på hurtig indgriben for at opfylde individuelle behov og forhindre folk i at blive langtidsledige; der bør føres nøje tilsyn med, hvilke fremskridt der gøres med hensyn til at nå fælles og nationale mål

2. fortsætte med at undersøge de hindringer og demotiverende faktorer, som kan indvirke negativt på de forskellige gruppers og især de ældres tilskyndelse til at søge arbejde; der bør føres tilsyn med ændringer i de ældre arbejdstageres erhvervsfrekvens, ligesom der bør vedtages yderligere foranstaltninger for at øge denne gruppes beskæftigelsesegnethed

3. løse problemet med kvalifikationsgabet på arbejdsmarkedet ved at forbedre rammebetingelserne for og herunder incitamenterne til efteruddannelse samt lærlingeuddannelse i samarbejde med arbejdsmarkedets parter og ved yderligere at opstille en sammenhængende strategi og såvel kvalitative som kvantitative mål for livslang uddannelse. Der er behov for foranstaltninger på skolerne og i uddannelsesinstitutionerne for at sikre en lettere overgang til moderne job på arbejdspladserne

4. videreføre og kontrollere sin indsats for yderligere at lette skattetrykket på arbejde, navnlig på grundlag af den seneste skattereform 2000 og reformen af miljøafgifterne, med nedsættelser af skatter og sociale sikringsbidrag. Der bør foretages en yderligere reduktion af arbejdskraftomkostningerne, også i den nederste del af lønskalaen, samtidig med at behovet for en finanspolitisk konsolidering tilgodeses

5. videreføre og styrke den tostrengede strategi, som kombinerer inddragelse af ligestillingsaspektet i udformningen af politikker med specifikke ligestillingsfremmende foranstaltninger, idet opmærksomheden særlig rettes mod skattesystemernes og de sociale ordningers indflydelse på kvindernes beskæftigelsessituation, og det tilstræbes at reducere de kønsbetingede lønforskelle.

IV. GRÆKENLAND

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

Ved udgangen af 1999 opfyldte Grækenland konvergenskriterierne for deltagelse i Den Økonomiske og Monetære Union. Grækenlands erhvervsfrekvens er imidlertid en af de laveste i EU (55,4 %). Arbejdsløsheden er steget i løbet af de sidste par år, først og fremmest som følge af arbejdsstyrkens forøgelse (kvinder og indvandrere) og den fortsatte nedgang i beskæftigelsen i landbrugssektoren, og den ligger stadig over EU-gennemsnittet. Også langtidsledigheden er steget. Situationen er typisk for et arbejdsmarked med følgende strukturelle problemer:

— arbejdsløshedstallene for unge, kvinder og langtidsledige er fortsat høje, over EU-gennemsnittet

— såvel beskæftigelsestallene som arbejdsløshedstallene udviser store kønsspecifikke forskelle

— uddannelsesreformerne omfatter tiltag til udvikling af et system for livslang uddannelse, men der findes ingen klar overordnet strategi, og der er behov for en yderligere forbedring af de almene og faglige uddannelsessystemer

— omfattende administrative byrder er til hinder for virksomhedernes vækst, navnlig i indkøringsfasen, og beskæftigelsen i servicesektoren er stadig lav på trods af forbedringer på visse områder

— der er behov for at forbedre anvendelsen af ny teknologi og moderniseringen af arbejdets tilrettelæggelse.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne vedrørende den overordnede politiske strategi, forebyggelse og aktivering, inddragelse af ligestillingsaspektet i udformningen af politikker og forøgelse af antallet af kvinder på arbejdsmarkedet, uddannelse, lettelse af de administrative byrder og modernisering af arbejdstilrettelæggelsen.

Grækenland bør derfor:

1. udvikle en overordnet strategi og et sæt velstrukturerede politikker for gennemførelsen af beskæftigelsesretningslinjerne på tværs af de fire søjler

2. iværksætte afgørende og sammenhængende foranstaltninger gennem udvikling af eksisterende planer for en hurtig reform af de offentlige arbejdsformidlinger for at forhindre unge og voksne arbejdsløse i at glide over i langtidsledighed, i overensstemmelse med retningslinje 1 og 2; det er nødvendigt at forbedre statistikforvaltningen, således at de politiske indikatorer for forebyggelse og aktivering kan foreligge i god tid og tilsynet blive effektivt

3. undersøge, om der er mulighed for at nedsætte skatterne på arbejde og/eller arbejdsindkomster med henblik på at få beskæftigelsesgraden til at stige. Grækenland bør ligeledes anvende en ligestillingsstrategi for at få flere kvinder ud på arbejdsmarkedet

4. vedtage en sammenhængende strategi for livslang uddannelse, herunder opstilling af mål, yderligere forbedre de almene og faglige uddannelsessystemer, så arbejdsstyrken bliver bedre kvalificeret, og give efteruddannelse større opmærksomhed, især ved at involvere arbejdsmarkedets parter mere aktivt

5. vedtage og gennemføre en sammenhængende strategi med henblik på at reducere de administrative byrder i forbindelse med etableringen af en ny virksomhed for således at stimulere iværksætterånden og til fulde udnytte servicesektorens jobskabelsespotentiale

6. styrke indgåelsen af partnerskaber og fremme arbejdsmarkedets parters konkrete forpligtelser på alle relevante niveauer i forbindelse med moderniseringen af arbejdets tilrettelæggelse med det formål at øge virksomhedernes produktivitet og konkurrenceevne, samtidig med at der opnås en passende balance mellem fleksibilitet og tryghed.

V. SPANIEN

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

Spanien har i de senere år oplevet vækst i både økonomien og beskæftigelsen, men der er stadig store udfordringer at tage fat på.

— Erhvervsfrekvensen er, selv om den er stigende, en af de laveste i EU. Arbejdsløsheden er stadig så høj som 15,9 %, selv om der er sket et markant fald siden 1996. Langtidsledigheden er også gået ned, men kvinder og ældre er fortsat særlig hårdt ramt af arbejdsløshed.

— Andelen af arbejdstagere i midlertidige beskæftigelsesforhold er høj. De fleste af disse midlertidige job er af kort varighed og udføres i overvejende grad af kvinder og unge.

— De regionale uligheder er store og den geografiske mobilitet meget lav.

— Selv om kvindernes erhvervsfrekvens har været stigende, er den fortsat den laveste i EU (37,6 %). Forskellen mellem mænds og kvinders erhvervsfrekvens er med 30,3 % den største i EU. Arbejdsløsheden for kvinder er på 23,1 %.

— Mindre end 35 % af befolkningen mellem 25 og 64 år har afsluttet en uddannelse på gymnasieniveau eller tilsvarende. Det er almindeligt, at eleverne forlader skolen i en tidlig alder, og kun få efteruddanner sig som voksne. Der findes ingen sammenhængende strategi for livslang uddannelse.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne vedrørende forebyggelse og aktivering, forbedring af det statistiske overvågningssystem, inddragelse af ligestillingsaspektet i udformningen af politikker, livslang uddannelse, omstillingsevne samt skattesystem og sociale ordninger.

Spanien bør derfor:

1. fortsætte moderniseringen af de offentlige arbejdsformidlinger for at forbedre deres effektivitet og desuden fremskynde gennemførelsen af den forebyggende strategi med henblik på at inddrage alle potentielle brugere. Som led i en sådan indsats bør det statistiske overvågningssystem gøres færdigt i overensstemmelse med den nationale handlingsplan og den fælles beskæftigelsesrapport

2. lægge større vægt på at fremme ligestilling, så kvindernes erhvervsfrekvens kan nå op i nærheden af gennemsnittet i EU inden for en frist i forhold til problemets omfang, som afspejler dette måls hastende karakter

3. udvikle og gennemføre en sammenhængende strategi for livslang uddannelse, som omfatter opstilling af mål samt grund-, efter- og videreuddannelse, så uddannelsesniveauet bliver hævet, og flere voksne kommer i gang med uddannelsesaktiviteter; man bør være særlig opmærksom på problemet med de elever, der forlader skolen i en tidlig alder

4. samarbejde med arbejdsmarkedets parter om at justere arbejdsforholdene, herunder arbejdsmarkedslovgivningen, og udvikle nye former for tilrettelæggelse af arbejdet, idet der tilstræbes en passende balance mellem fleksibilitet og tryghed for arbejdsstyrken som helhed

5. undersøge, hvilke motiverende/demotiverende faktorer der følger af skattesystemer og sociale ordninger, med henblik på at øge beskæftigelsen og sikre stabilitet på arbejdsmarkedet.

VI. FRANKRIG

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

Beskæftigelsessituationen er i fortsat bedring. Der består imidlertid nogle vigtige strukturelle problemer.

— Erhvervsfrekvensen blandt de 55 til 64-årige ligger stadig en hel del under EU-gennemsnittet (28,3 % mod 35,9 %), og der var i 1999 ingen tegn på, at den negative tendens var ved at vende.

— Faldet i arbejdsløsheden var beskedent, og med 11,3 % er arbejdsløsheden stadig over EU-gennemsnittet på 10,8 %.

— Skatterne på arbejde er høje.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne vedrørende erhvervsaktive ældre, nedsættelse af skattetrykket på arbejde, forebyggelse og livslang uddannelse.

Frankrig bør derfor:

1. øge indsatsen for at modvirke, at de ældre arbejdstagere forlader arbejdsmarkedet tidligt, og til dette formål udvikle en mere sammenhængende strategi, som involverer arbejdsmarkedets parter

2. gennemføre og evaluere politiske foranstaltninger, der har til formål at reducere skattetrykket på arbejde, især foranstaltninger, der er rettet mod ufaglærte og lavtlønnede arbejdstagere

3. fortsætte gennemførelsen af individualiserede ordninger for tidlig indgriben over for arbejdsløse og gøre større brug af sådanne ordninger for at forhindre såvel unge som voksne i at blive arbejdsløse

4. modernisere arbejdets tilrettelæggelse og føre nøje tilsyn med nettovirkningerne af indførelsen af 35-timers ugen, effektivisere efteruddannelsesordningerne og fremme udarbejdelsen af en sammenhængende strategi for livslang uddannelse

5. videreføre gennemførelsen af sammenhængende strategier, der omfatter retlig regulering, skattepolitiske tiltag og andre foranstaltninger, der har til formål at reducere de administrative byrder for virksomhederne, og evaluere virkningerne af den igangværende indsats for at skabe nye jobmuligheder for unge.

VII. IRLAND

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

Irlands økonomiske og beskæftigelsesmæssige resultater har været uden sidestykke. I 1999 overhalede erhvervsfrekvensen EU-gennemsnittet. Hertil kommer, at arbejdsløsheden er faldet støt for alle grupper. Denne udvikling tyder på en yderligere stramning af arbejdsmarkedet. Der er dog stadigvæk nogle strukturelle problemer.

— Ligesom for de øvrige medlemsstater er det et centralt problem for Irland at undgå mangel på arbejdskraft og deraf følgende inflatorisk lønpres.

— Selv om der er kommet betydeligt flere kvinder på arbejdsmarkedet, ligger tallet stadig under EU-gennemsnittet, og forskellen mellem mænds og kvinders erhvervsfrekvens er kun blevet mindsket ganske lidt mellem 1998 og 1999.

— Som følge af den stigende arbejdskraftmangel er det af afgørende betydning for Irland, at der investeres i uddannelse af såvel arbejdsløse som erhvervsaktive. Irland er et af de få lande, hvor andelen af arbejdsløse, som har deltaget i uddannelsesaktiviteter, har været stigende. Samtidig er antallet af erhvervsaktive under uddannelse stadig et af de laveste i EU.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne vedrørende kvindernes erhvervsfrekvens og udvikling af en strategi for efteruddannelse i virksomhederne og livslang uddannelse.

Irland bør derfor:

1. fremskynde gennemførelsen af den sammenhængende strategi, der skal få flere kvinder ud på arbejdsmarkedet, fjerne hindringerne i skattesystemet og skabe flere børnepasningsfaciliteter samt træffe foranstaltninger med henblik på at udligne lønforskellene mellem mænd og kvinder

2. fortsætte og styrke indsatsen for at opretholde væksten i produktiviteten og opkvalificere arbejdsstyrken med mere vægt på efteruddannelse ude i virksomhederne og videreudvikling af systemet for livslang uddannelse, herunder opstilling af mål.

VIII. ITALIEN

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

Beskæftigelsen steg i 1999, hovedsagelig som følge af indførelsen af skattemæssige incitamenter og fleksible arbejdsordninger. På trods af forbedringerne er der dog stadig adskillige uløste strukturelle problemer på det italienske arbejdsmarked, navnlig regionale skævheder.

— Erhvervsfrekvensen ligger med 52,5 % ca. 10 procentpoint under EU-gennemsnittet. Erhvervsfrekvensen for ældre er stadig lav, nemlig 27,5 %.

— Kvindernes erhvervsfrekvens steg kraftigere end mændenes, men med 38,1 % hører den stadig til de laveste i EU.

— Arbejdsløsheden faldt til 11,3 %, men det er stadig 2 procentpoint over EU-gennemsnittet. Med 12,4 % forblev ledighedsprocenten blandt de 15-24-årige næsten 4 procentpoint højere end EU-gennemsnittet. Faldet i langtidsledigheden fra 7,1 % af arbejdsstyrken i 1998 til 6,9 % i 1999 var nærmest ubetydeligt.

— Store forskelle i mænds og kvinders erhvervsfrekvens karakteriserer arbejdsmarkedet, navnlig i de sydlige regioner — omkring 30 procentpoint skiller kønnene — og kvindernes arbejdsløshed er med 15,6 % næsten dobbelt så høj som mændenes, der ligger på 8,7 %.

— Regionale uligheder er fremherskende med en arbejdsløshed på ca. 6,5 % i den centrale og nordlige del af landet og 22 % i den sydlige del.

— 51,5 % af arbejdsstyrken har afsluttet en uddannelse på gymnasieniveau eller tilsvarende, hvilket skal ses i sammenligning med et EU-gennemsnit på 66 %. Til gengæld var kun 6,1 % af den voksne arbejdsstyrke i gang med en form for efteruddannelse sammenlignet med EU-gennemsnittet på 8,7 %.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne vedrørende kombinationen af politiske virkemidler på tværs af de fire søjler, skattesystem og sociale ordninger, aktivering og forebyggelse, inddragelse af ligestillingsaspektet i udformningen af politikker, de kønsbetingede uligheder og livslang uddannelse.

Italien bør derfor:

1. fortsætte med at forbedre balancen i kombinationen af politiske virkemidler på tværs af de fire søjler ved yderligere at styrke beskæftigelsespolitikken, ved at videreføre moderniseringen af arbejdets tilrettelæggelse, herunder de eksisterende forskrifter, ved at udvikle en overordnet strategi for lige muligheder og ved at fortsætte indsatsen for at inddrage ligestillingsaspektet i de forskellige politikker

2. fortsætte reformen af pensionssystemet ved hjælp af den planlagte revision i 2001 og ændre andre ordninger for overførselsindkomster for at bremse udvandringen fra arbejdsmarkedet og yderligere fortsætte indsatsen for at nedsætte skattebyrden, særlig for lavtlønsgrupperne

3. i forbindelse med beskæftigelsespolitikken gøre en yderligere indsats for at forhindre unges og voksnes tilgang til langtidsledighed. En sådan indsats vil indebære en uindskrænket gennemførelse af den landsdækkende reform af de offentlige arbejdsformidlinger, fremskyndet indførelse af beskæftigelsesinformationssystemet og videreførelse af arbejdet med at forbedre det statistiske overvågningssystem

4. videreføre aktive arbejdsmarkedspolitikker og gennemføre specifikke foranstaltninger for at nedbringe de store forskelle mellem mænds og kvinders beskæftigelse og arbejdsløshed med henblik på at give kvinder flere og bedre jobmuligheder

5. vedtage og gennemføre en sammenhængende strategi for livslang uddannelse, herunder opstilling af mål på landsplan, og inddrage arbejdsmarkedets parter mere aktivt i opgaven med at skaffe flere uddannelsesmuligheder for arbejdsstyrken.

IX. LUXEMBOURG

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

Vilkårene var gunstige på det luxembourgske arbejdsmarked i 1999, understøttet af en stærk økonomisk vækst og den største stigning i erhvervsfrekvensen i EU (4,8 procentpoint). Arbejdsløsheden fortsatte sit fald og er stadig den laveste i EU (2,3 %). Visse strukturelle problemer kan dog konstateres.

— Den generelle erhvervsfrekvens på landsplan er meget lav, på trods af at beskæftigelsessituationen er god med et stort antal grænsependlere. Erhvervsfrekvensen er særdeles lav for personer over 55 (26,3 %) og for kvinder (48,5 %), skønt begge tal er steget siden 1998.

— Forskellen mellem mænds og kvinders erhvervsfrekvens er med 25,9 procentpoint en af de største i EU.

— Der er ikke tilstrækkelig kvalificeret arbejdskraft på hjemmemarkedet.

— Andelen af erhvervsaktive voksne, som deltager i efteruddannelsesaktiviteter, er stadig lav (5,3 %).

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne vedrørende arbejdsmarkedsdialogen, ældre arbejdstageres og kvinders erhvervsfrekvens samt livslang uddannelse.

Luxembourg bør derfor:

1. tilskynde arbejdsmarkedets parter til at indgå i en konstruktiv dialog, da dette er en forudsætning for, at beskæftigelsesforanstaltningerne i den nationale handlingsplan kan blive en succes

2. fortsætte bestræbelserne og iværksætte foranstaltninger for at øge de ældre arbejdstageres og kvindernes erhvervsfrekvens, herunder en revision af skattesystemet og de sociale ordninger, og fremme inddragelsen af ligestillingsaspektet i udformningen af politikker

3. gå videre med gennemførelsen af en rammelov om faglig efteruddannelse og udvikle og gennemføre foranstaltninger, herunder opstilling af mål, med henblik på at få flere i gang med uddannelsesaktiviteter.

X. NEDERLANDENE

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

I Nederlandene udviklede beskæftigelsessituationen sig positivt i 1999, og erhvervsfrekvensen er klart over EU-gennemsnittet. Arbejdsløsheden fortsatte sit fald i 1999, til 3,3 %, hvilket er under EU-gennemsnittet. Der er dog endnu nogle strukturelle problemer.

— Selv om langtidsledigheden er faldende, er der fortsat problemer med bestemte grupper; det gælder navnlig lavtuddannede arbejdstagere, ældre arbejdstagere og etniske minoriteter.

— Et stort antal personer i den erhvervsaktive alder modtager invalidepension eller andre overførselsindkomster og er således sat uden for arbejdsmarkedet.

— Mangelen på kvalificeret arbejdskraft og deraf følgende inflatoriske lønpres begynder at gøre sig gældende.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne vedrørende skattesystemet og de sociale ordninger samt det statistiske overvågningssystem.

Nederlandene bør derfor:

1. fortsætte samarbejdet med arbejdsmarkedets parter med henblik på at reducere de demotiverende faktorer i de sociale ordninger, som kan være medvirkende til forskellige gruppers manglende vilje til at søge ud på arbejdsmarkedet, navnlig personer på invalidepension, og bidrage til at skabe fattigdomsfælder

2. fortsætte med at forbedre det statistiske system, så politiske indikatorer og resultatindikatorer kan være til rådighed i tilstrækkelig god tid til, at de kan bruges til overvågning og evaluering af den igangværende gennemførelse af den forebyggende strategi.

XI. ØSTRIG

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

Situationen på det østrigske arbejdsmarked forbedredes sidste år, da den samlede beskæftigelse nåede op på 68,2 % (59,7 % for kvinder). Tallet er tæt på den 70 %-målsætning, som Det Europæiske Råd opstillede i Lissabon, og ligger et pænt stykke over EU-gennemsnittet. Den samlede arbejdsløshed blev reduceret til 3,8 % i 1999 og er sammen med ungdoms- og langtidsledigheden blandt de laveste i EU. På trods af disse generelt gode resultater, er arbejdsmarkedet endnu ikke frit for strukturelle problemer.

— Det samlede skattetryk ligger over gennemsnittet, og skattetrykket på arbejde er steget i perioden 1994-1998. Den planlagte nedsættelse af andre arbejdskraftomkostninger end lønninger på omkring 0,4 procentpoint af BNP senest i 2003 er det første skridt i den rigtige retning.

— Kvinderne er stadig markant bagud i forhold til mændene, både hvad angår beskæftigelsesfrekvens og arbejdsløshedstal, på trods af at kvindernes beskæftigelsesfrekvens ligger over EU-gennemsnittet.

— Ældre arbejdstageres erhvervsfrekvens er mindre end gennemsnitstallet for EU, og arbejdsløsheden i gruppen over 50 år er fortsat høj.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne vedrørende ældre arbejdstageres beskæftigelsesegnethed, inddragelse af ligestillingsaspektet i udformningen af politikker og beskatning af arbejde.

Østrig bør derfor:

1. sætte kraftigere ind på en mærkbar reducering af det voldsomme skattetryk på arbejde, især med fokus på de grupper, der har problemer på arbejdsmarkedet

2. indføre en overordnet strategi til formindskelse af de stadig betragtelige forskelle mellem mænds og kvinders erhvervsfrekvens, f.eks. ved hjælp af foranstaltninger, der bidrager til at mindske lønforskellene og gør det lettere at forene arbejde og familieliv

3. fortsætte bestræbelserne på at reformere førtidspensionsordningen og iværksætte andre foranstaltninger i den hensigt at få ældre arbejdstagere til at blive længere på arbejdsmarkedet og på den måde mærkbart forøge ældre arbejdstageres beskæftigelsesfrekvens.

XII. PORTUGAL

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

Den positive udvikling fra de foregående år fortsatte, så beskæftigelsessituationen blev yderligere forbedret i 1999. Arbejdsløshedstallet er blandt de laveste i EU, og langtidsledigheden er faldet hurtigt. Arbejdsmarkedet lider imidlertid under nogle strukturelle svagheder, som bør afhjælpes:

— arbejdsstyrkens gennemsnitlige kvalifikationsniveau er lavt. Kun 21,2 % har afsluttet en uddannelse på gymnasieniveau eller tilsvarende, hvilket skal ses i forhold til EU-gennemsnittet på 66 %. Med 3,6 % er også deltagelsen i uddannelsesaktiviteter lavere end EU-gennemsnittet på 8,7 %, og 45 % af de unge mellem 18 og 24 forlod skolen i en tidlig alder

— der er et betragteligt potentiale for jobskabelse i servicesektoren, som har en beskæftigelsesrate på 36,2 %, og det er nødvendigt at indføre en sammenhængende iværksætterfremmende strategi

— der er behov for en aktiv indsats fra arbejdsmarkedsparternes side, for at opgaverne på det portugisiske arbejdsmarked kan løses, navnlig højnelse af det lave kvalifikationsniveau og modernisering af arbejdets tilrettelæggelse og af arbejdsforholdene

— med henblik på en generel forbedring af kvindernes situation på arbejdsmarkedet er der behov for større ligevægt mellem kønnene, navnlig når man ser på sektorerne.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne vedrørende uddannelse, lettelse af de administrative byrder for virksomhederne, indgåelse af partnerskaber, det kønsopdelte arbejdsmarked og børnepasningsfaciliteter.

Portugal bør derfor:

1. videreføre indsatsen for at udvikle og gennemføre en sammenhængende strategi for livslang uddannelse, som også omfatter problemet med elever, der forlader skolen i en tidlig alder, og hvori der opstilles klare mål og formuleres passende midler; der bør lægges særlig vægt på at sikre uddannelseskvaliteten, så udækkede kvalifikationsbehov kan undgås

2. lette de administrative byrder for virksomhederne, udnytte servicesektorens jobskabelsespotentiale og fremme jobskabelsen i servicesektoren for personer med kvalifikationer på mellemhøjt og højt niveau

3. tilskynde til indgåelse af partnerskaber og tilskynde arbejdsmarkedets parter til at forpligte sig til at gøre en indsats på konkrete områder, navnlig med hensyn til modernisering af arbejdets tilrettelæggelse og justering af arbejdsforholdene, herunder arbejdsmarkedslovgivning og efteruddannelse

4. skabe betingelser for, at arbejde og familieliv kan forenes, ved en udvidelse af børnepasningsfaciliteterne og undersøge, hvordan ligevægten mellem kønnene kan fremmes på sektorplan.

XIII. FINLAND

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

Selv om Finland i de seneste fem år har oplevet en kraftig økonomisk vækst, er der stadig visse strukturelle problemer.

— Den samlede arbejdsløshed er med 10,2 % stadig høj, hvilket først og fremmest har strukturelle årsager. Såvel ungdomsarbejdsløsheden som langtidsledigheden for arbejdstagere over 50 år er stadig et alvorligt problem.

— Finland har for nylig taget forskellige initiativer til at lette skattetrykket på arbejde. Det er dog stadig højere end EU-gennemsnittet.

— Finland mangler kvalificeret arbejdskraft i adskillige sektorer (både højt specialiseret og ufaglært arbejde), og der er et generelt behov for at mobilisere arbejdsstyrken ved hjælp af aktive arbejdsmarkedspolitikker.

— Der er stadig stor forskel på beskæftigelsessituationen i de forskellige regioner.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne vedrørende skattesystemet og de sociale ordninger, skattetrykket på arbejde samt opdelingen af kønnene på forskellige sektorer og erhverv på arbejdsmarkedet.

Finland bør derfor:

1. fortsætte reformen af de bestående skattesystemer og sociale ordninger for dermed at øge incitamentet til at arbejde og til at ansætte mere arbejdskraft og desuden orientere politikken for livslang uddannelse mod de ældre arbejdstagere i et forsøg på at holde dem længere på arbejdsmarkedet

2. gå videre med de relativt nye initiativer, som tager sigte på at lette skattetrykket på arbejde under behørig hensyntagen til den aktuelle økonomiske og beskæftigelsesmæssige situation i Finland

3. som led i inddragelsen af kønsaspektet i de forskellige politikker overvåge og evaluere det aktuelle omfang af den erhvervsmæssige og sektorbestemte kønsopdeling på arbejdsmarkedet.

XIV. SVERIGE

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

Sveriges erhvervsfrekvens er en af de højeste i EU. Sverige har i den senere tid haft held med sin jobskabelsesindsats og kunne således nedbringe arbejdsløsheden til 7,2 % i 1999. Der er dog fortsat en række strukturelle problemer på arbejdsmarkedet.

— Skattetrykket på arbejde er stadig meget højt, især for arbejdstagere med få eller ingen faglige kvalifikationer og for lavtlønnede. Sverige er stadigvæk det land, der beskatter lønmodtagere hårdest i EU — med en skatteprocent på 52,7 % i 1998 mod et EU-gennemsnit på 39,2 %.

— Et stort antal personer i den erhvervsaktive alder er afhængige af overførselsindkomster.

— Mangel på arbejdskraft, navnlig på regionalt plan, er blevet et problem, som hindrer økonomisk vækst og regional udvikling.

— Det aktuelle omfang af den erhvervsmæssige og sektorbestemte kønsopdeling på arbejdsmarkedet er fortsat en kilde til bekymring trods veludviklede ligestillingsforanstaltninger.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne vedrørende skattetrykket på arbejde og inddragelse af ligestillingsaspektet i de forskellige politikker.

Sverige bør derfor:

1. øge bestræbelserne, herunder opstilling af mål, som tager hensyn til den nationale situation, for at få den høje skat på arbejde nedsat, især for lavtlønsgrupperne

2. iværksætte flere politiske initiativer for yderligere at tilpasse de sociale ordninger og bistandssystemer, så det bliver mere attraktivt at tage arbejde

3. overvåge og evaluere det aktuelle omfang af den erhvervsmæssige og sektorbestemte kønsopdeling på arbejdsmarkedet som led i de reformer, der blev indledt i 1999 med henblik på at inddrage kønsaspektet i de forskellige politikker.

XV. DET FORENEDE KONGERIGE

Problemer med udviklingen i beskæftigelsessituationen

I Det Forenede Kongerige udviklede beskæftigelsessituationen sig positivt i 1999, og erhvervsfrekvensen for både mænd og kvinder er klart over EU-gennemsnittet. Arbejdsløsheden fortsatte sit fald i 1999 til 6,1 %, hvilket er under EU-gennemsnittet. Ikke desto mindre er der stadig store strukturelle problemer:

— andelen af unge og ældre, som bliver langtidsledige (henholdsvis 17 % og 11 %), er stadig højere end i de medlemsstater, der klarer sig bedst

— selv om langtidsledigheden er faldende, er der stadig problemer i bestemte grupper, navnlig husstande, hvor ingen er i arbejde, blandt underprivilegerede grupper og i en række geografiske områder. Ledigheden blandt enlige forældre er fortsat et problem

— i nogle sektorer, især inden for IT, er der mangel på kvalificeret arbejdskraft. Det er et generelt problem i Det Forenede Kongerige, at de grundlæggende færdigheder er på et lavt niveau

— forskellen mellem mænds og kvinder løn er blevet mindre, men den er stadig høj sammenlignet med EU-gennemsnittet. Børn i hustanden medfører, at forskellen mellem mænds og kvinders erhvervsfrekvens øges. I Det Forenede Kongerige er denne tendens mere markant end i noget andet EU-land, hvilket indikerer, at der er behov for at tilvejebringe et tilstrækkeligt antal økonomisk overkommelige børnepasningsfaciliteter

— det aktuelle omfang af den erhvervsmæssige og sektorbestemte kønsopdeling på arbejdsmarkedet er større end EU-gennemsnittet.

En grundig analyse viser, at der må sættes yderligere ind på at gennemføre beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne vedrørende omstillingsevne, kønsbetingede lønforskelle, børnepasningsfaciliteter, forebyggende arbejdsløshedsstrategi og livslang uddannelse.

Det Forenede Kongerige bør derfor:

1. tilstræbe en bedre afbalancering i gennemførelsen af foranstaltningerne i retningslinjerne, således at indsatsen for at modernisere arbejdets tilrettelæggelse styrkes og synliggøres, især ved at fremme indgåelse af partnerskaber mellem arbejdsmarkedets parter på alle niveauer, hvor det tjener et formål

2. tilstræbe en udligning af de kønsbestemte lønforskelle og forbedre børnepasningsfaciliteterne, så det bliver lettere for mænd og kvinder med forsørgerforpligtelser over for børn at tage arbejde, samt være særlig opmærksom på de enlige forældres behov

3. iværksætte særligt virksomme arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger for arbejdsløse voksne inden tolv måneders ledighed, så flere bliver omfattet af de arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger, og supplere den støtte, der ydes gennem Jobseekers' Allowance Regime (støtte til aktivt jobsøgende)

4. iværksætte flere initiativer i forbindelse med livslang uddannelse, især initiativer, der har til formål at højne det generelle færdighedsniveau, med angivelse af, hvordan man vil sikre deltagelse af de grupper, der traditionelt er uvillige til at tage imod uddannelsestilbud, eller som ikke selv er i stand til at finde passende tilbud.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 23. januar 2001

om ændring af beslutning 96/333/EF om udstedelse af sundhedscertifikat for levende toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle fra tredjelande, som endnu ikke er omfattet af en særlig beslutning

(meddelt under nummer K(2001) 127)

(EØS-relevant tekst)

(2001/65/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/492/EØF af 15. juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af levende toskallede bløddyr [1], senest ændret ved direktiv 97/79/EF [2], særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionens beslutning 96/333/EF af 3. maj 1996 om udstedelse af sundhedscertifikat for levende toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle fra tredjelande, som endnu ikke er omfattet af en særlig beslutning [3], senest ændret ved beslutning 98/740/EF [4], anvendes til den 31. december 2000.

(2) Ved Kommissionens beslutning 97/20/EF [5], senest ændret ved beslutning 2001/38/EF [6], blev der opstillet en liste over tredjelande, der opfylder betingelserne for ligestilling med hensyn til betingelserne for produktion og afsætning af toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle. I listens del II er opført de tredjelande, som kan blive omfattet af en foreløbig beslutning på grundlag af Rådets beslutning 95/408/EF [7], senest ændret ved beslutning 2001/4/EF [8].

(3) Ifølge beslutning 95/408/EF anvendes landelisten til den 31. december 2003. Gyldighedsdatoen for beslutning 96/333/EF bør derfor ændres, så den svarer til gyldighedsdatoen for den foreløbige liste.

(4) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I artikel 5 i beslutning 96/333/EF ændres »31. december 2000« til »31. december 2003«.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. januar 2001.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 268 af 24.9.1991, s. 1.
[2] EFT L 24 af 30.1.1998, s. 31.
[3] EFT L 127 af 25.5.1996, s. 33.
[4] EFT L 354 af 30.12.1998, s. 65.
[5] EFT L 6 af 10.1.1997, s. 46.
[6] EFT L 10 af 13.1.2001, s. 66.
[7] EFT L 243 af 11.1.1995, s. 17.
[8] EFT L 2 af 5.1.2001, s. 21.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 23. januar 2001

om ændring af beslutning 97/296/EF om listen over tredjelande, hvorfra det er tilladt at indføre fiskerivarer til konsum

(meddelt under nummer K(2001) 128)

(EØS-relevant tekst)

(2001/66/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 95/408/EF af 22. juni 1995 om betingelserne for opstilling i en overgangsperiode af midlertidige lister over tredjelandsvirksomheder, hvorfra medlemsstaterne kan indføre visse animalske produkter, fiskerivarer og levende toskallede bløddyr [1], ændret ved beslutning 2001/4/EF [2], særlig artikel 2, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge Rådets direktiv 96/23/EF af 29. april 1996 om de kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer i levende dyr og produkter heraf og om ophævelse af direktiv 85/358/EØF og 86/469/EØF og beslutning 89/187/EØF og 91/664/EØF [3], skal akvakulturprodukter omfattes af kontrolplanen for reststoffer af veterinære lægemidler.

(2) Desuden fremgår det af bilaget til Kommissionens beslutning 2000/159/EF af 8. februar 2000 om midlertidig godkendelse af tredjelandes planer for restkoncentrationer i henhold til Rådets direktiv 96/23/EF [4], senest ændret ved beslutning 2000/675/EF [5], hvilke tredjelande, der har indgivet en plan med redegørelse for den garanti, de stiller for kontrol af de grupper af reststoffer og stoffer, som omhandles i bilag I til direktiv 96/23/EF.

(3) Når den garanti, der omhandles i foregående betragtning, ikke stilles, gives der derfor ikke importtilladelse til akvakulturprodukter, ej heller hvis de opfylder kriterierne i Rådets direktiv 91/493/EF af 22. juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af fiskerivarer [6], senest ændret ved direktiv 97/79/EF [7].

(4) Da Kommissionens beslutning 97/296/EF [8], ændret ved beslutning 2001/40/EF [9], indeholder en fortegnelse over lande og territorier, hvorfra det er tilladt at indføre fiskerivarer til konsum, bør denne beslutning ændres, så den indeholder en bestemmelse om, at der kun gives tilladelse til indførsel af akvakulturprodukter fra de tredjelande, der er anført i både beslutning 97/296/EF og beslutning 2000/159/EF.

(5) Da Kommissionens beslutning 95/328/EF af 25. juli 1995 om sundhedscertifikatet for fiskerivarer fra tredjelande, der endnu ikke er omfattet af en særlig beslutning [10], senest ændret ved beslutning 2001/67/EF [11], imidlertid indeholder en bestemmelse om en overgangsperiode til ajourføringen af standardsundhedscertifikatet, bør der i denne overgangsperiode dispenseres fra anvendelsen af beslutning 2000/159/EF på akvakulturprodukter.

(6) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning 97/296/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 indsættes som stk. 3:

»3. Ud over bestemmelserne i stk. 1 skal medlemsstaterne også sørge for, at akvakulturprodukter til konsum, som defineret i artikel 2, stk. 2, i Rådets direktiv 91/493/EØF, uanset under hvilken form, kun indføres fra de tredjelande, som står på listen i bilaget til nærværende beslutning, og som i bilaget til Kommissionens beslutning 2000/159/EF er anført som lande med en plan for kontrol af reststoffer, der er godkendt med henblik på akvakultur.«

[1] EFT L 243 af 11.10.1995, s. 17.
[2] EFT L 2 af 5.1.2001, s. 21.
[3] EFT L 125 af 25.5.1996, s. 10.
[4] EFT L 51 af 24.2.2000, s. 30.
[5] EFT L 280 af 4.11.2000, s. 63.
[6] EFT L 268 af 24.9.1991, s. 13.
[7] EFT L 24 af 30.1.1998, s. 31.
[8] EFT L 122 af 14.5.1997, s. 21.
[9] EFT L 10 af 13.1.2001, s. 75.
[10] EFT L 191 af 12.8.1995, s. 32.
[11] Se side 41 i denne Tidende.

2) Artikel 3 affattes således:

»*Artikel 3*

Uanset Kommissionens beslutning 2000/159/EF og artikel 2, stk. 3, i nærværende beslutning skal medlemsstaterne ved import af fiskerivarer fra lande, der står på listen i del II i bilaget til nærværende beslutning, indtil datoen for ikrafttrædelsen af det ved Kommissionens beslutning 2001/67/EF (*) vedtagne standardsundhedscertifikat, acceptere fiskerivareforsendelser, der ledsages af det i beslutning 95/328/EF nævnte standardsundhedscertifikat.

(*) EFT L 22 af 24.1.2001, s. 41.«

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. januar 2001.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 23. januar 2001

om ændring af beslutning 95/328/EF om sundhedscertifikatet for fiskerivarer fra tredjelande, der endnu ikke er omfattet af en særlig beslutning

(meddelt under nummer K(2001) 130)

(EØS-relevant tekst)

(2001/67/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/493/EØF af 22. juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af fiskerivarer [1], senest ændret ved direktiv 97/79/EF [2], særlig artikel 11, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionens beslutning 95/328/EF af 25. juli 1995 om sundhedscertifikatet for fiskerivarer fra tredjelande, der endnu ikke er omfattet af en særlig beslutning [3], senest ændret ved beslutning 98/739/EF [4], anvendes til den 31. december 2000.

(2) Ved Kommissionens beslutning 97/296/EF [5], senest ændret ved beslutning 2001/66/EF [6], blev der opstillet en liste over tredjelande, hvorfra indførsel af fiskerivarer til konsum er tilladt. I listens del II er opført de tredjelande, der endnu ikke er omfattet af en særlig beslutning, men som opfylder kravene i artikel 2, stk. 2, i Rådets beslutning 95/408/EF [7], senest ændret ved beslutning 2001/4/EF [8].

(3) Ifølge beslutning 95/408/EF er listen gyldig til den 31. december 2003. Sundhedscertifikatet bør derfor ændres, så det er gyldigt til samme dato som gyldighedsdatoen for den foreløbige liste.

(4) Da det i beslutning 97/296/EF er fastsat, at indførsel af akvakulturprodukter kun er tilladt fra lande, som også er opført i Kommissionens beslutning 2000/159/EF [9], senest ændret ved beslutning 2001/31/EF [10], bør den model til sundhedscertifikat, der er fastsat ved beslutning 95/328/EF, ændres, så den i givet fald også kan vedrøre identifikation af akvakulturprodukter. Modellen til sundhedscertifikatet bør ændres, så den svarer til de modeller til sundhedscertifikat, der sædvanligvis anvendes for fiskerivarer, der indføres fra tredjelande, som er omfattet af en særlig beslutning.

(5) Der bør anvendes en overgangsperiode for ajourføringen af modellen til sundhedscertifikatet.

(6) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. I artikel 4 i beslutning 95/328/EF ændres »31. december 2000« til »31. december 2003«.

2. Bilaget til beslutning 95/328/EF affattes som angivet i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Artikel 1, stk. 2, træder i kraft 45 dage efter offentliggørelsen af denne beslutning i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. januar 2001.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 268 af 24.9.1991, s. 15.
[2] EFT L 24 af 30.1.1998, s. 31.
[3] EFT L 191 af 12.8.1995, s. 32.
[4] EFT L 354 af 30.12.1998, s. 64.
[5] EFT L 122 af 14.5.1997, s. 21.
[6] Se side 39 i denne Tidende.
[7] EFT L 243 af 11.10.1995, s. 17.
[8] EFT L 2 af 5.1.2001, s. 21.
[9] EFT L 51 af 24.2.2000, s. 30.
[10] EFT L 8 af 12.1.2001, s. 40.

BILAG

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for fiskerivarer og akvakulturprodukter, der er beregnet til eksport til Det Europæiske Fællesskab

Referencenummer: .....

Afsendelsesland:	
Myndighed ([1]):	

I. **Identifikation af varerne/produkterne**

Beskrivelse af fiskerivarerne/akvakulturprodukterne ([2]): .....

— Art (videnskabeligt navn): .....

— Tilstand og behandlingsmåde ([3]): .....

Evt. kodenummer: .....

Emballagens art: .....

Antal pakninger: .....

Nettovægt: .....

Foreskreven oplagrings- og transporttemperatur: .....

II. **Varernes/produkternes oprindelse**

Navn og officielt autorisationsnummer på den eller de virksomheder, det eller de fabriksskibe, kølehuse eller fryseskibe, som myndigheden har autoriseret/registreret til eksport til EF:

.....

III. **Varernes/produkternes destination**

Fiskerivarerne/akvakulturprodukterne afsendes

fra: .....
(Afsendelsessted)

til: .....
(Bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmiddel: .....

Afsenders navn og adresse: .....

.....

Modtagers navn og bestemmelsesstedets adresse: .....

.....

([1]) Navn og adresse.
([2]) Det ikke relevante overstreges.
([3]) Levende, kølet, frosset, saltet, røget, konserveret, …

IV. **Sundhedserklæring**

Undertegnede officielle inspektør attesterer følgende om ovennævnte fiskerivarer eller akvakulturprodukter:

1. — De er blevet taget, landet, eventuelt emballeret, håndteret, mærket, tilberedt, forarbejdet, frosset, optøet, oplagret og transporteret på betingelser, der mindst svarer til dem, der er fastsat i Rådets direktiv 91/493/EØF af 22. juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af fiskerivarer.

   — De er blevet underkastet sundhedskontrol, der mindst svarer til den kontrol, der er fastsat i direktiv 91/493/EØF og gennemførelsesbeslutningerne hertil.

   — De stammer ikke fra arter, der er giftige eller indeholder biotoksiner.

2. Er der tale om frosne eller forarbejdede toskallede bløddyr, stammer de fra produktionsområder, som er underkastet betingelser, der mindst svarer til dem, der er fastsat i Rådets direktiv 91/492/EØF af 15. juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af levende toskallede bløddyr.

Undertegnede officielle inspektør erklærer at være bekendt med bestemmelserne i direktiv 91/492/EØF, 91/493/EØF og beslutning 97/296/EF.

Udfærdiget i ....., den .....
(Sted) (Dato)

Officielt stempel [4]

.....
(Den officielle inspektørs underskrift) [4]

.....
(Navn, titel og stilling med blokbogstaver)

[4] Underskrift og stempel skal have en farve, der afviger fra farven på certifikatets øvrige angivelser.